Annus XXI - Vol. XXI 6 Februarii 1929 Num. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutio Apostolica, p. 33.

Acta SS. Congregationum: *S. Congregatio Consistorialis:* I. Dubium. Circa modum quo Ordinarii se gerant erga clericos, quoad societates « Rotary Clubs », p. 42. II. Provisio Ecclesiarum, p. 42 - *S. Congregatio Rituum:* I. Instructio de Communione infirmorum, p. 43. II. Officium et Missa pro festo Sacratissimi Cordis Iesu et octava, p. 44.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota:* I. Sententiae editae anno 1928, p. 78. II. Decreta in causis aliter finitis, p. 90.

Acta Officiorum: *Pontificia Commissio pro Russia:* Decretum de Russis ad catholicam fidem redeuntibus, p. 94.

Diarium Romanae Curiae: S. Congregazione dei Riti: Congregazione Preparatoria - Segreteria di Stato: Nomine - Maggiordomato: Nomine, - Necrologio, pp. 95-96.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXIX

Directio: Palazzo della Cancelleria — Roma.
Administratio: Libreria Vaticana — Roma.

Pretium annuae subnotationis
Pro Italia, Lib. 20 — Extra Italiam, *L. it.* 35 —
Pretium unius fasciculi, Lib. 6 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXI, n. 2 - 6 Februarii 1929)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

Divini cultus. - De liturgia deque cantu Gregoriano et musica sacra cotidie magis provehendis. - *20 Decembris 1928* . . 33

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. Circa modum se gerendi Ordinariorum erga clericos quoad societates quae «Rotary Clubs» inscribuntur. - *4 Febr. 1929* . 42
II. Provisio Ecclesiarum 42

S. CONGREGATIO RITUUM

I. Instructio seu dubium de Communione infirmorum. - *9 Ianuarii 1929* 43
II. Officium et Missa pro festo Sacratissimi Cordis Iesu et octava. - *29 Ian. 1929* . 44

ACTA TRIBUNALIUM

S. ROMANA ROTA

PAG.

I. Sententia editae anno 1928 78
II. Decreta in causis aliter eodem anno finitis 90

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA

Monitum. - De Russis ad catholicam fidem redeuntibus. - *12 Ianuarii 1929* 94

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione dei Riti: *Congregazione Preparatoria* 95
II. Segreteria di Stato: *Nomine* 95
III. Maggiordomato di Sua Santità: *Nomine* . 95
IV. Necrologio 96

Nuperrime prodierunt:

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
MISSA NOVISSIMA *Cogitationes Cordis* **DE SACRATISSIMO CORDE IESU,** in Festo et pro votiva adhibenda ex decreto S. R. C., 29 Ianuarii 1929, In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,75	0,85	1 —
— Cum cantu Gregoriano	1 —	1,10	1,25
OFFICIUM FESTI ET OCTAVAE SACRATISSIMI CORDIS IESU in Proprio de Tempore inserendum Feria VI post Octavam SS. Corporis Domini, ex decreto S. R. C. 29 Ian. 1929, In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, di circa pp. 80, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 11,5×17,5	2,50	2,60	2,75

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis" (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).

Annus XXI - Vol. XXI 6 Februarii 1929 Num. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE LITURGIA DEQUE CANTU GREGORIANO ET MUSICA SACRA COTIDIE MAGIS PROVEHENDIS.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Divini cultus sanctitatem tuendi cum Ecclesia a Conditore Christo munus acceperit, eiusdem est profecto, salva quidem Sacrificii et sacramentorum substantia, ea praecipere – caerimonias nempe, ritus, formulas, preces, cantum – quibus ministerium illud augustum et publicum optime regatur, cuius peculiare nomen est *Liturgia,* quasi actio sacra praecellenter. Atque res utique sacra est liturgia; per eam enim ad Deum evehimur ipsique coniungimur, fidem nostram testamur nosque gravissimo ei obligamur officio ob accepta beneficia et auxilia, quibus perpetuo indigemus. Hinc intima quaedam necessitudo inter dogma et liturgiam sacram, itemque inter cultum christianum et populi sanctificationem. Quapropter Caelestinus I fidei canonem expressum esse censebat in venerandis liturgiae formulis; ait enim: « *legem credendi lex statuat supplicandi. Cum enim sanctarum plebium praesules mandata sibimet legatione fungantur, apud divinam cle-*

mentiam humani generis agunt causam, et tota secum Ecclesia congemiscente postulant et precantur ».[1]

Quae communes supplicationes primum *opus Dei*, deinde *officium divinum* appellatae, quasi debitum cotidie Deo solvendum, noctu dieque olim fiebant, magna quidem christianorum frequentia. Ac mirum quantum iam inde ab ipsa antiquitate temporum ingenuae illae cantilenae, quae sacras preces actionemque liturgicam exornabant, ad fovendam in populo pietatem contulerunt. Namque in veteribus praesertim basilicis, ubi episcopus, clerus populusque divinas laudes alterne concinebant, non parum liturgici cantus eo valuere ut plurimi ex barbaris ad christianum civilemque cultum, historia teste, adducerentur. In templis catholicae rei oppugnatores altius sanctorum communionis dogma didicerunt; quamobrem Valens imperator, arianus, prae divini mysterii maiestate, a S. Basilio peracti, stupore quodam insolito correptus, animo deficiebat; ac Mediolani S. Ambrosius ab haereticis arguebatur se turbas liturgicis cantibus fascinare, quibus quidem perculsus Augustinus consilium cepit Christi fidem amplectendi. In ecclesiis deinde, ubi ex tota fere civitate chorus ingens fiebat, opifices, aedium fabri, pictores, sculptores, litterarum ipsi studiosi, per liturgiam ea theologicarum rerum cognitione imbuebantur, quae hodie ex illius aetatis mediae monumentis tantopere elucet.

Ex his intelligitur cur Romani Pontifices tantam adhibuerint sollicitudinem in liturgia tutanda et custodienda; et quemadmodum tam multa erat eis cura in dogmate aptis verbis exprimendo, ita liturgiae sacrae leges ordinare, tueri et ab omni adulteratione praeservare studuerint. Itemque patet cur Sancti Patres liturgiam sacram (seu *supplicandi legem*) verbis scriptisque commentati sint; et Tridentinum Concilium voluerit eam esse christiano populo exponendam et explicandam.

Quod vero ad nostra haec tempora attinet, Pius X, abhinc annos XXV, in praescriptionibus illis *Motu Proprio* promulgan-

[1] *Epist. ad episcopos Galliarum, Patrol. Lat.*, L, 535.

dis, quae ad cantum gregorianum et musicam sacram pertinent, hoc in primis sibi proposuit ut scilicet christianum spiritum in populis excitaret et aleret, ea sapienter removendo quae templi sanctitudinem maiestatemque dedecerent. Etenim ob eam causam ad aedes sacras fideles conveniunt ut pietatem inde, tamquam ex praecipuo fonte, hauriant, veneranda Ecclesiae mysteria ac publicas sollemnesque preces actuose participando. Permagni igitur interest quidquid est liturgiae ornamentum normis quibusdam praeceptisque Ecclesiae contineri, ut artes reapse, velut par est, quasi ancillae nobilissimae divino cultui inserviant; quod quidem nedum in detrimentum, in maiorem potius dignitatem splendoremque ipsarum artium quae in sacris locis adhibentur certe cedet. Idque mirum sane in modum in musica sacra effectum est: ubicumque enim praescriptiones illae diligenter sunt in usum deductae, ibidem cum lectissimae artis venustates reviviscere, tum religiosi spiritus late florere coeperunt; propterea quod populus christianus, liturgico sensu altius imbutus, et eucharisticum ritum et psalmodiam sacram et supplicationes publicas participare impensius consuevit. Quod Nos quidem ipsi tum iucunde experti sumus, cum, primo Pontificatus Nostri anno, ingens clericorum chorus ex omni natione liturgiam sollemnem, quam in Vaticana Basilica celebravimus, gregoriano cantu nobilitavit.

Iam vero dolendum hic est quibusdam in locis eas leges sapientissimas plene non fuisse in usum deductas; ideoque optatos fructus inde perceptos non esse. Namque probe novimus vel dictitasse aliquos se eis legibus non teneri quae tam sollemniter edictae fuerant; vel nonnullos, primum quidem iisdem paruisse, sed pedetentim ei musicae generi indulsisse quod est omnino a templis arcendum; vel denique alicubi, cum praesertim saecularia sollemnia in memoriam celebrarentur musicorum illustrium, causam inde quaesitam esse quaedam opera in templo exsequendi quae, quamvis praeclara, cum sacri loci et liturgiae sanctitati non congruerent, in ecclesiis nequaquam erant adhibenda.

At tamen, quo clerus populusque eis legibus et praescriptionibus, quae sancte, inviolateque in Ecclesia universa servandae sunt, religiosius pareat, nonnulla heic adiicere placet, quae nempe hoc XXV annorum spatio experiendo didicimus. Idque eo libentius Nos facimus quod hoc anno non solum musicae sacrae restaurationis, quam diximus, recordatio, sed etiam memoria monachi illius Guidonis Arretini celebrata est; qui, cum circiter abhinc annos nongentos, Romani Pontificis iussu, in Urbem venisset, ingeniosum illud suum inventum protulit, quo liturgici cantus, iam inde ab antiquitate traditi, et facilius evulgarentur, et, ad Ecclesiae artisque ipsius utilitatem ac decus, integre servarentur in posterum. In Lateranis aedibus, ubi antea S. Gregorius Magnus, monodiae sacrae thesauro – hereditate quidem monumentoque Patrum – collecto, digesto et aucto, *Scholam* illam percelebrem, ad veram liturgicorum cantuum interpretationem perpetuandam, tam sapienter constituerat, Guido monachus experimentum egit mirifici sui inventi, coram romano clero ipsoque Pontifice Maximo; qui, rem eximie probando meritaque laude prosequendo, hoc effecit ut eadem innovatio longe lateque paulatim propagaretur, atque omne musicae artis genus magnum inde caperet incrementum.

Omnibus igitur Episcopis atque Ordinariis, quibus quidem, cum sint liturgiae custodes, de sacris artibus in ecclesiis cura esse debet, nonnulla hic Nos commendare volumus, quasi optatis respondentes, quae ex tot musicis congressionibus, praecipueque ex recentiore conventu, Romae habito, Nobis significarunt non pauci sacri Pastores ac studiosissimi rei huius praecones, quos omnes merita hic laude honestamus; eademque, ut infra, efficacioribus viis rationibusque propositis, ad effectum deduci iubemus.

I. Quicumque sacerdotio initiari cupiunt, non modo in Seminariis sed etiam in religiosorum domibus, iam inde a prima aetate cantu gregoriano et musica sacra imbuantur; propterea quod facilius tum ea perdiscunt, quae ad modulationes sonosque pertinent; et vocis vitia, si fortasse habeant, eradicare vel saltem

corrigere queunt, quibus quidem postea, adultiores aetate, mederi prorsus non possent. Ab ipsis primordiorum scholis institutio cantus et musicae incipienda est, ac deinde in gymnasio et lycaeo continuanda; ita enim qui sacros ordines suscepturi sunt, cum iam cantus periti sensim sine sensu facti sint, in theologicorum studiorum curriculo, sine ullo quidem labore ac difficultate, altiore illa disciplina institui poterunt quam verissime *aestheticam* dixeris monodiae gregorianae ac musicae artis, polyphoniae atque organi, quamque clerum pernoscere omnino decet.

II. Esto igitur in Seminariis ceterisque studiorum domiciliis, utrique clero recte conformando, brevis quidem sed frequens ac paene cotidiana cantus gregoriani et musicae sacrae lectio vel exercitatio; quae si liturgico spiritu peragatur, solatium potius quam onus, post severiorum disciplinarum studium, alumnorum animis afferet. Auctior ita pleniorque utriusque cleri in liturgica musica institutio id certe efficiet ut ad dignitatem priscam splendoremque *chorale officium* restituatur, quod pars est divini cultus praecipua; itemque ut *scholae* et *capellae musicorum*, quas vocant, ad veterem gloriam revocentur.

III. Quicumque in *basilicis aedibusque cathedralibus, collegiatis* et *conventualibus religiosorum* cultum moderantur et exercent, iidem totis viribus contendant ut rite, id est ad Ecclesiae praescripta, *chorale officium* instauretur; neque id solum quod ad commune praeceptum spectat divini officii peragendi *digne* semper, *attente* ac *devote*, sed etiam quantum ad canendi artem attinet; in psallendo enim, et iusta tonorum ratio curanda est una cum mediis suis numeris clausulisque ad sonum exquisitis, et congruens ad asteriscum mora, et plena denique concordia illa in psalmodicis versiculis hymnorumque strophis conclamandis. Quae si egregie efficiantur, omnes rite psallentes, cum suorum animorum in adorando Deo unitatem mirifice ostendant, tum, in moderata duarum chori partium vice, sempiternam illam Seraphim laudem, qui clamabant alter ad alterum: « *Sanctus, Sanctus, Sanctus* » aemulari videntur.

IV. Ne quis autem in posterum faciles excusationes prae-

texat ut ab officio Ecclesiae legibus parendi liberatum se existimet, ordines canonicorum omnes ac religiosae eaedem communitates de his rebus in statis coetibus agant; et quemadmodum olim *cantor* erat seu *rector chori*, ita in posterum in canonicorum et religiosorum choris aliquis eligatur peritus, qui cum liturgiae cantusque choralis normas in usum deducendas curet, tum singulorum vel chori universi vitia emendet. Quo in genere praetereundum non est, ex veteri constantique Ecclesiae disciplina atque ex ipsis capitularibus constitutionibus quae adhunc vigent, quotquot ad chorale officium tenentur, eos omnes saltem cantum gregorianum rite pernoscere oportere. Cantus vero gregorianus, in ecclesiis omnibus cuiusvis ordinis adhibendus, is est qui ad veterum codicum fidem restitutus, ab Ecclesia in editione authentica, vaticanis typis, iam propositus est.

V. *Capellas* etiam *musicorum* iis omnibus ad quos spectat commendatas hic volumus, utpote quae, decursu temporum, in antiquarum *scholarum* locum suffectae, eo pacto in basilicis maioribusque templis constitutae sint ut polyphonicam praecipue musicam ibidem efficerent. Quam quidem ad rem, merito *polyphonia* sacra post gregorianum cantum altero loco haberi solet: ideoque vehementer Nos cupimus ut *capellae* huiusmodi, quemadmodum a saeculo XIV ad saeculum XVI floruerunt, ita hodie illic maxime renoventur ac revirescant ubi divini cultus frequentia et amplitudo maiorem cantorum numerum exquisitioremque eorum delectum postulant.

VI. *Scholae puerorum*, non modo apud maiora templa et cathedrales, sed etiam penes minores et paroeciales aedes excitentur; pueri autem a *capellarum* magistris ad recte canendum instituantur ut ipsorum voces, iuxta veterem Ecclesiae morem, virorum choris sese adiungant, maxime cum in polyphonica musica, ut olim, adhibendae sint pro suprema voce, quae *cantus* appellari consuevit. Ex eorum numero, saeculo praesertim XVI, polyphoniae auctores peritissimi, uti est compertum, prodiere, quos inter omnium facile princeps Ioannes ille Petrus Aloisius Praenestinus.

VII. Quoniam vero didicimus tentari alicubi ut quoddam musicae genus resumatur, sacrorum officiorum perfunctioni haud omnino congruens, praesertim ob immoderatiorem instrumentorum usum, Nos quidem hic profitemur cantum cum symphonia coniunctum nullo modo ab Ecclesia tamquam perfectiorem musicae formam rebusque sacris aptiorem haberi; etenim magis quam instrumenta, vocem ipsam in sacris aedibus resonare decet: vocem nempe cleri, cantorum, populi. Neque est autem putandum incremento musicae artis Ecclesiam obsistere, quod instrumento cuilibet humanam vocem anteponat; siquidem nullum instrumentum, quamvis eximium atque perfectum, in exprimendis animi sensibus humanam vocem superare potest, tum maxime cum ipse animus ea utitur ut preces et laudes ad omnipotentem Deum extollat.

VIII. Est quidem Ecclesiae proprium musicum instrumentum a maioribus traditum, *organum*, ut aiunt; quod, ob miram quandam granditatem maiestatemque, dignum habitum est ut cum liturgicis ritibus coniungeretur, sive cantum comitando, sive, silente choro, ad praescripta, harmonias suavissimas eliciendo. At vero in hoc etiam illa vitanda est sacri et profani permixtio, quae causa cum fabrorum qui organa conficiunt, tum modulatorum quorundam qui novissimae musicae portentis indulgent, huc demum evaderet ut de ipso ad quem destinatur fine mirificum hoc instrumentum deflecteret. Equidem ad liturgiae normas Nosmet ipsi optamus ut quaecumque ad organum spectant nova semper incrementa capiant; sed temperare Nobis non possumus quin conqueramur quod, uti olim aliis musicae formis quas merito Ecclesia prohibuit, ita hodie novissimis sane formis tentetur ut in templum profani spiritus invehantur; quas quidem formas, si gliscere inciperent, facere non posset Ecclesia quin omnino damnaret. Personent in templis ii tantum organi concentus qui maiestatem loci referant ac rituum sanctitudinem redoleant; hoc enim pacto ars tum fabrorum in construendis organis, tum musicorum in eisdem adhibendis, revirescet ad liturgiae sacrae efficax adiumentum.

IX. Quo autem actuosius fideles divinum cultum participent,

cantus gregorianus, in iis quae ad populum spectant, in usum populi restituatur. Ac revera pernecesse est ut fideles, non tamquam extranei vel muti spectatores, sed penitus liturgiae pulchritudine affecti, sic caerimoniis sacris intersint — tum etiam cum pompae seu processiones, quas vocant, instructo cleri ac sodalitatum agmine, aguntur — ut vocem suam sacerdotis vel scholae vocibus, ad praescriptas normas, alternent; quod si auspicato contingat, iam non illud eveniet ut populus aut nequaquam, aut levi quodam demissoque murmure communibus precibus, liturgica vulgarive lingua propositis, vix respondeat.

X. In hoc utriusque cleri industria desudet, praeeuntibus quidem Episcopis et locorum Ordinariis, ut, per se vel per alios rei peritos, liturgicam musicamque populi institutionem curent, utpote cum doctrina christiana coniunctam. Quod quidem facilius efficietur scholas praecipue, pia sodalicia ceterasque consociationes liturgicis cantibus instruendo; religiosorum autem, sororum ac piarum feminarum communitates alacres sint ad hunc finem assequendum in variis institutis quae sibi ad educandum et erudiendum concredita sunt. Itemque valde ad hanc rem valituras esse confidimus eas societates quae in nonnullis regionibus, ecclesiasticis auctoritatibus obsequentes, musicam sacram ad Ecclesiae leges restaurare contendunt.

XI. Ad haec omnia, quae sperantur, adipiscenda peritis magistris iisdemque frequentissimis omnino opus est. Quo in genere, Scholis et Institutis illis, passim per catholicum orbem conditis, debitas laudes tribuimus; siquidem disciplinas huiusmodi diligenter docendo, praeceptores optimos idoneosque effingunt. Sed maxime memorare hoc loco ac dilaudare placet *Pontificiam Scholam musicae sacrae altius tradendae,* quae inde ab anno MCMX in Urbe a Pio X constituta est. Hanc Scholam, quam deinde proximus decessor Noster Benedictus XV studiose provexit novaque sede donavit, Nos quoque peculiari quodam favore prosequimur, tamquam pretiosa Nobis hereditate a duobus Pontificibus relictam, eandemque idcirco Ordinariis omnibus magnopere commendatam volumus.

Equidem probe novimus ea omnia, quae supra mandavimus, quantum studii postulant ac laboris. At vero quis ignorat quam multa opera quamque magno artificio confecta, nullis devicti difficultatibus, maiores nostri posteritati tradiderint, utpote qui pietatis studio ac liturgiae spiritu imbuti essent? Neque id mirum: quidquid enim ab ipsa, quam Ecclesia vivit, interiore vita proficiscitur, mundi huius perfectissima quaeque transcendit. Difficultates coepti huius sanctissimi animos Ecclesiae Antistitum excitent atque erigant nedum infringant; qui voluntati Nostrae concorditer omnes constanterque obsequentes, operam navabunt Summo Episcopo episcopali suo munere dignissimam.

Haec edicimus, declaramus, sancimus, decernentes Apostolicam hanc Constitutionem firmam, validam et efficacem semper esse ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri atque obtinere, contrariis quibusvis non obstantibus. Nulli igitur hominum liceat hanc Constitutionem a Nobis promulgatam infringere vel eidem temerario ausu contraire.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, in quinquagesimo sacerdotii Nostri natali, die XX mensis Decembris anno MCMXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH, *Cancellarius S. R. E.*

CAMILLUS CARD. LAURENTI, *S. R. C. Pro Praefectus.*

Iosephus Wilpert, *Decanus Coll. Proton. Apostolicorum.*
Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Cancellaria Apostolica, vol. XXXIX, n. 45 - M. RIGGI.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

DUBIUM

CIRCA MODUM SE GERENDI ORDINARIORUM ERGA CLERICOS QUOAD SOCIETATES QUAE « ROTARY CLUBS » INSCRIBUNTUR.

Ab hac Sacra Congregatione Consistoriali non pauci sacrorum Antistites, pro sua pastoralis officii religione, exquisierunt: *An Ordinarii permittere possint clericis ut nomen dent Societatibus, hodiernis temporibus constitutis, quibus titulus « Rotary Clubs », vel ut earumdem coetibus saltem intersint.*

Sacra autem haec Congregatio Consistorialis, re mature perpensa, respondendum censuit: *Non expedire.*

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 4 Februarii 1929.

C. Card. Perosi, *Secretarius.*

L. ✠ S.

† Fr. Raphaël C., Archiep. Thessalonicen., *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

15 Ianuarii 1929. — Cathedrali Ecclesiae Hildeshiensi praefecit R. D. Nicolaum Bares, canonicum ecclesiae cathedralis Trevirensis ac ibidem rectorem Seminarii.

18 Ianuarii. — Cathedrali Ecclesiae Abellinensi, R. D. Franciscum Petronelli, canonicum curatum cathedralis Lyciensis.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

INSTRUCTIO

DE COMMUNIONE PLURIUM INFIRMORUM

Quo breviori et faciliori ratione sacra Communio pluribus infirmis ministrari valeat, Sacra Rituum Congregatio sequentem instructionem probari posse censuit; nimirum:

Quando sacra Communio distribuitur pluribus infirmis, qui in eadem domo, vel in eodem hospitali, sed in distinctis cubiculis degant, Sacerdos vel Diaconus ministrans, in primo tantum cubiculo recitet plurali numero omnes preces ante infirmorum Communionem dicendas iuxta Rituale Romanum, Tit. IV, cap. 4; in aliis autem cubiculis dicat tantummodo preces: *Misereatur tui... Indulgentiam... Ecce Agnus Dei...*, semel *Domine non sum dignus... Accipe frater (soror)...* vel *Corpus Domini nostri Iesu Christi...;* et in ultimo cubiculo addat versum: *Dominus vobiscum,* cum suo responsorio et cum sequente oratione plurali numero dicenda: *Domine sancte...*, ibique, si qua particula consecrata superfuerit, benedictionem eucharisticam impertiatur, ac tandem reliquas preces praescriptas in Ecclesia de more persolvat.

Facta postmodum de his omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Pro Praefectum relatione, Sanctitas Sua praefatam instructionem ratam habuit et confirmavit; eamque pro opportunitate adhibendam benigne concessit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 9 Ianuarii 1929.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Pro Praefectus.*

L. ✠

Angelus Mariani, *Secretarius.*

II

OFFICIUM ET MISSA
PRO FESTO SACRATISSIMI CORDIS JESU
ET EJUS OCTAVA

INSERENDUM

IN PROPRIO DE TEMPORE

INFRA HEBDOMADAM II POST OCTAVAM PENTECOSTES

FERIA V

IN OCTAVA SSMI CORPORIS CHRISTI

. . . . . .

Vesperæ de sequenti.

FERIA VI

IN FESTO SACRATISSIMI CORDIS JESU

Duplex I classis cum Octava privilegiata III ordinis

IN I VESPERIS

Ant. 1. Suávi jugo tuo * domináre, Dómine, in médio inimicórum tuórum.

Ps. 109. Dixit Dóminus.

2. Miséricors * et miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se.

Ps. 110. Confitébor tibi, Dómine.

3. Exórtum est * in ténebris lumen rectis; miséricors et miserátor Dóminus.

Ps. 111. Beátus vir qui timet Dóminum.

4. Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi.

Ps. 115. Crédidi, propter quod locútus sum.

5. Apud Dóminum * propitiátio est et copiósa apud eum redémptio.

Ps. 129. De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Capitulum *Ephes. 3, 8-9*

Fratres, mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi; et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo.

Hymnus

En ut supérba críminum
Et sæva nostrórum cohors
Cor sauciávit ínnocens
Meréntis haud tale Dei!
Vibrántis hastam mílitis
Peccáta nostra dírigunt,
Ferrúmque diræ cúspidis
Mortále crimen ácuit.
Ex Corde scisso Ecclésia,
Christo jugáta, náscitur:
Hoc óstium arcæ in látere est
Genti ad salútem pósitum.
Ex hoc perénnis grátia,
Ceu septifórmis flúvius,
Stolas ut illic sórdidas
Lavémus Agni in sánguine.
Turpe est redíre ad crímina,
Quæ Cor beátum lácerent:
Sed æmulémur córdibus
Flammas amóris índices.
Jesu, tibi sit glória,
Qui Corde fundis grátiam,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni per totam Octavam.

℣. Tóllite jugum meum super vos et díscite a me.
℟. Quia mitis sum et húmilis Corde.

Ad Magnif. Ant. Ignem * veni míttere in terram, et quid volo nisi ut accendátur?

Oratio

Deus qui nobis, in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinítos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris; concéde, quæsumus, ut illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium, dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus offícium. Per eúmdem Dóminum.

Nulla fit commemoratio, nisi Ss. Petri et Pauli Apostolorum vel S. Joannis Baptistæ si hac die occurrerint.

Completorium de Dominica.

Ad Matutinum

Invit. Cor Jesu amóre nostri vulnerátum * Veníte, adorémus.

Ps. 94. Veníte, exsultémus.

Hymnus

Auctor beáte séculi,
Christe, Redémptor ómnium,
Lumen Patris de lúmine,
Deúsque verus de Deo:
Amor coégit te tuus
Mortále corpus súmere,
Ut, novus Adam, rédderes
Quod vetus ille abstúlerat.
Ille amor almus ártifex
Terræ marísque et síderum,
Erráta patrum míserans
Et nostra rumpens víncula.
Non Corde discédat tuo
Vis illa amóris ínclyti:
Hoc fonte gentes háuriant
Remissiónis grátiam.
Percússum ad hoc est láncea
Passúmque ad hoc est vúlnera,
Ut nos laváret sórdibus,
Unda fluénte et sánguine.
Jesu, tibi sit glória,
Qui Corde fundis grátiam,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sécula. Amen.

In I Nocturno

Ant. Cogitatiónes * Cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Ps. 32. Exsultáte, justi, in Dómino.

Ant. Apud te * est fons vitæ; torrénte voluptátis tuæ potábis nos, Dómine.

Ps. 35. Dixit injústus ut delínquat in semetípso.

Ant. Homo pacis meæ, qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Ps. 40. Beátus qui intélligit super egénum et páuperem.

℣. Tóllite jugum meum super vos et díscite a me.

℟. Quia mitis sum et húmilis Corde.

De Hieremía Prophéta

Lectio I *Cap. 24, 5-7*

Hæc dicit Dóminus, Deus Israël: Cognóscam transmigratiónem Juda, quam emísi de loco isto in terram Chaldæórum, in bonum. Et ponam óculos meos super eos ad placándum, et redúcam eos in terram hanc; et ædificábo eos, et non déstruam; et plantábo eos et non evéllam. Et dabo eis cor ut sciant me, quia ego sum Dóminus; et erunt mihi in pópulum, et ego ero eis in Deum, quia reverténtur ad me in toto corde suo.

℟. Fériam eis pactum sempitérnum et non désinam eis benefácere et timórem meum dabo in corde eórum * Ut non recédant a me. ℣. Et lætábor super eis cum bene eis fécero in toto Corde meo. Ut non.

Lectio II *Cap. 30, 18-24*

Hæc dicit Dóminus: Ecce ego convértam conversiónem tabernaculórum Jacob, et tectis ejus miserébor, et ædificábitur cívitas in excélso suo, et templum juxta órdinem suum fundábitur, et egrediétur de eis laus, voxque ludéntium. Et erit dux ejus ex eo, et princeps de médio ejus producétur; et applicábo eum et accédet ad me. Quis enim iste est qui ápplicet cor suum ut appropínquet mihi? ait Dóminus. Et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum. Ecce turbo Dómini, furor egrédiens, procélla ruens; in cápite impiórum conquiéscet. Non avértet iram indignatiónis Dóminus, donec fáciat et cómpleat cogitatiónem Cordis sui: in novíssimo diérum intelligétis ea.

℟. Si inimícus meus maledixísset mihi, sustinuíssem útique * Tu vero homo unánimis qui simul mecum dulces capiébas cibos. ℣. Et si is qui me óderat super me magna locútus fuísset, abscondíssem me fórsitan ab eo. Tu vero.

Lectio III *Cap. 31, 1-3, 31-33*

In témpore illo, dicit Dóminus, ero Deus univérsis cognatiónibus Israël, et ipsi erunt mihi in pópulum. Hæc dicit Dóminus: Invénit grátiam in desérto pópulus qui remánserat a gládio; vadet ad réquiem suam Israël. Longe Dóminus appáruit mihi. Et in caritáte perpétua diléxi te: ídeo attráxi te, míserans. Ecce dies vénient, dicit Dóminus: et fériam dómui Israël et dómui Juda fœdus novum: non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum in die, qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de Terra Ægýpti: pactum quod irritum fecérunt, et ego dominátus sum eórum, dicit Dóminus. Sed hoc erit pactum, quod fériam cum domo Israël: post dies illos dicit Dóminus: Dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam: et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum.

℟. Cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Deus in Christo * propter nímiam caritátem suam qua diléxit nos. ℣. Ut osténderet in séculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ. Propter. Glória Patri. Propter.

IN II NOCTURNO

Ant. Rex omnis terræ * Deus; regnábit super Gentes.

Ps. 46. Omnes Gentes, pláudite mánibus.

Ant. Dum anxiarétur * Cor meum, in petra exaltásti me.

Ps. 60. Exáudi, Deus, deprecatiónem meam.

Ant. Secúndum multitúdinem * dolórum meórum in Corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Ps. 93. Deus ultiónum Dóminus.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam quia peccávi tibi.

Lectio IV

Inter mira sacræ doctrínæ pietatísque increménta, quibus divínæ Sapiéntiæ consília clárius in dies Ecclésiæ manifestántur, vix áliud magis conspícuum est quam triumphális progréssio cultus Sacratíssimi Cordis Jesu. Sæpius quidem, priórum decúrsu témporum, Patres, Doctóres, Sancti, Redemptóris nostri amórem celebrárunt: vulnus in látere Christi apértum ómnium gratiárum arcánum dixérunt fontem. At inde a médio ævo, cum tenerióre quadam erga Sanctíssimam Salvatóris Humanitátem religióne fidéles áffici cœpti sunt, ánimæ contemplatívæ per plagam illam ad ipsum Cor, amóre hóminum vulnerátum, penetráre fere solébant. Atque ex eo témpore hæc contemplátio sanctíssimis quibúsque ita familiáris evásit, ut neque régio neque ordo religiósus sit, in quibus non insígnia, hac ætáte, ejus reperiántur testimónia. Próximis demum séculis, eóque potíssimum témpore quo hærétici, sub falsæ pietátis título, a Sanctíssima Eucharístia Christiános deterrére conabántur, cultus Sacratíssimo Cordi públice exhibéri cœptus est, ópera imprímis sancti Joánnis Eudes, qui áuctor litúrgici cultus Sacrórum Córdium Jesu et Maríæ haud immérito nuncupátur.

℟. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum * Omnibus invocántibus eum in veritáte. ℟. Miserátor et miséricors Dóminus, pátiens et multum miséricors. Omnibus.

Lectio V

Verum, ad cultum Sacratíssimi Cordis Jesu plene perfectéque constituéndum, eundémque per totum orbem propagándum, Deus ipse sibi instruméntum elégit humíllimam ex órdine Visitatiónis vírginem, sanctam

Margarítam Maríam Alacóque, cui, a prima quidem ætáte jam in Eucharístiæ Sacraméntum amóre flagránti, Christus Dóminus sæpenúmero appárens, divíni Cordis sui et divítias et optáta significáre dignátus est. Quarum apparitiónum celebérrima illa est, qua ei ante Eucharístiam oránti Jesus conspiciéndum se dedit, Sacratíssimum Cor osténdit et, conquéstus quod, pro imménsa sua caritáte, nihil nisi ingratórum hóminum contumélias recíperet, ipsi præcépit ut novum festum, féria sexta post octávam Córporis Christi, instituéndum curáret, quo Cor suum honóre débito colerétur, atque injúriæ sibi in Sacraménto amóris a peccatóribus illátæ dignis expiaréntur obséquiis. Quot autem quantásque Dei fámula in Christi mandátis exsequéndis expérta sit difficultátes, nemo est qui ignóret; sed ab ipso Dómino confirmáta, atque a religiósis ánimæ suæ moderatóribus, qui incredíbili quodam ardóre ad hunc cultum promovéndum laborárunt, strénue adjúta, múnere sibi cælitus commísso fidéliter fungi ad mortem usque non déstitit.

℟. Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus * Et revelásti ea párvulis. ℣. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Et revelásti.

Lectio VI

Anno tandem millésimo septingentésimo sexagésimo quinto, Clemens Décimus tértius Póntifex Máximus offícium et missam in honórem Sacratíssimi Cordis Jesu approbávit; Pius vero Nonus festum ad univérsam Ecclésiam exténdit. Exínde, cultus Sacratíssimi Cordis, quasi flumen exúndans, prolútis impediméntis ómnibus, per totum se orbem effúdit et, novo illucescénte sæculo, jubiléo indícto, Leo Décimus tértius humánum genus univérsum Sacratíssimo Cordi devótum vóluit. Quæ consecrátio, in ómnibus quidem cathólici orbis ecclésiis, sollémni ritu perácta, ingens áttulit devotiónis hujus increméntum, et ad eam non solum pópulos, verum étiam singuláres famílias addúxit, quæ Divíno Cordi innumerábiles se dévovent, regióque ejus império subjíciunt. Dénique, Pius Undécimus Póntifex Máximus, quo plénius festi sollémnitas pópuli christiáni devotióni tam late paténti respondéret, Sacratíssimi Cordis Jesu festum ad ritum dúplicem primæ classis cum octáva evéxit; ac prætérea, ut violáta jura Christi summi Regis ac Dómini amantíssimi resarciréntur, populorúmque peccáta defleréntur, eódem festo die piaculárem precatiónem in ómnibus christiáni orbis templis quotánnis recitándam mandávit.

℟. Omnes gentes quascúmque fecísti vénient * Et adorábunt coram te, Dómine. ℣. Et glorificábunt nomen tuum quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília. Et adorábunt. Glória Patri. Et adorábunt.

In III Nocturno

Ant. Qui dilígitis Dóminum, * confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ps. 96. Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. Vidérunt * omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

Ps. 97. Cantáte Dómino cánticum novum.

Ant. Psallam tibi * in natiónibus, quia magna est super cælos misericórdia tua.

Ps. 107. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miserátor Dóminus.

℟. Escam dedit timéntibus se.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio VII *Cap. 19, 31-37*

In illo témpore: Judæi, quóniam parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies ille sábbati, rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homília sancti Bonaventúræ epíscopi

Liber de ligno vitae, num. 30

Ut de látere Christi dormiéntis in cruce formarétur Ecclésia, et Scriptúra implerétur quæ dicit: Vidébunt in quem transfixérunt, divína est ordinatióne indúltum ut unus mílitum láncea latus illud sacrum aperiéndo perfóderet, quátenus, sánguine cum aqua manánte, prétium effunderétur nostræ salútis, quod a fonte, scílicet Cordis arcáno profúsum, vim daret sacraméntis Ecclésiæ ad vitam grátiæ conferéndam, essétque jam in Christo vivéntibus póculum fontis viví, saliéntis in vitam ætérnam. Surge ígitur, ánima amíca Christi, vigiláre non cesses, ibi os appóne, ut háurias aquas de fóntibus salvatóris.

℟. Ego si exaltátus fúero a terra * Omnia traham ad meipsum.

℣. Hoc autem dicébat significans qua morte esset moritúrus. Omnia.

De vite mystica

Lectio VIII *Cap. 3*

Quia semel vénimus ad Cor Dómini Jesu dulcíssimi, et bonum est nos hic esse, non fácile evellámur ab eo. O quam bonum et jucúndum habitáre in Corde hoc. Bonus thesáurus, pretiósa margaríta Cor tuum óptime

Jesu, quam fosso agro córporis tui invenímus. Quis hanc margarítam abjíciat? Quin pótius, dabo omnes margarítas, cogitatiónes et affectiónes meas commutábo et comparábo illam mihi, jactans omnem cogitátum meum in Cor boni Jesu, et sine fallácia illud me enútriet. Hoc ígitur tuo et meo Corde, dulcíssime Jesu, invénto, orábo te Deum meum: admítte in sacrárium exauditiónis preces meas: immo me totum trahe in Cor tuum.

℟. Simus ergo imitatóres Dei * Et ambulémus in dilectióne. ℣. Sicut et Christus diléxit nos et trádidit semetípsum pro nobis. Et ambulémus. Glória Patri. Et ambulémus.

Lectio IX

Ad hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis páteat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo ab exterióribus turbatiónibus absolúti habitáre possímus. Nihilóminus et proptérea vulnerátum est, ut per vulnus visíbile, vulnus amóris invisíbile videámus. Quómodo hic ardor mélius posset osténdi, nisi quod non solum corpus, verum étiam ipsum Cor láncea vulnerári permísit? Carnále ergo vulnus, vulnus spirituále osténdit. Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? quis tam amántem non rédamet? quis tam castum non amplectátur? Nos ígitur adhuc in carne manéntes, quantum póssumus, amántem redamémus, amplectámur vulnerátum nostrum, cujus ímpii agrícolæ fodérunt manus et pedes, latus et Cor; oremúsque ut cor nostrum, adhuc durum et impœnitens, amóris sui vínculo constríngere et jáculo vulneráre dignétur.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes et per Horas

Ant. 1. Unus mílitum * láncea latus ejus apéruit et contínuo exívit sanguis et aqua.

Psalmi de Dominica 1 loco.

2. Stans Jesus * clamábat dicens: Si quis sitit véniat ad me et bibat.

3. In caritáte perpétua * diléxit nos Deus, ídeo, exaltátus a terra, attráxit nos ad Cor suum, míserans.

4. Veníte ad me * omnes qui laborátis et oneráti estis et ego refíciam vos.

5. Fili * præbe mihi cor tuum et óculi tui custódiant vias meas.

Capitulum *Ephes., 3, 8-9*

Fratres, mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi; et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a séculis in Deo.

Hymnus

Cor, arca legem cóntinens
Non servitútis véteris,
Sed grátiæ, sed véniæ,
Sed et misericórdiæ.
Cor, sanctuárium novi
Intemerátum fœderis,
Templum vetústo sánctius,
Velúmque scisso utílius.
Te vulnerátum cáritas
Ictu paténti vóluit,
Amóris invisíbilis
Ut venerémur vúlnera.
Hoc sub amóris sýmbolo
Passus cruénta et mýstica,
Utrúmque sacrifícium
Christus sacérdos óbtulit.
Quis non amántem rédamet?
Quis non redémptus díligat,
Et Corde in isto séligat
Ætérna tabernácula?
Jesu, tibi sit glória,
Qui Corde fundis grátiam
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Hauriétis aquas in gáudio.
℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad Benedictus Ant. **Facta sunt * enim hæc ut Scriptúra implerétur quæ dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.**

Oratio

Deus qui nobis, in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinítos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris; concéde, quæsumus, ut illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium, dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus offícium. Per eúmdem Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis; et ad eam in Responsorio brevi dicitur Versus: **Qui Corde fundis grátiam,** ***per totam Octavam.***

Ad Tertiam

Capitulum Fratres, mihi ómnium *ut supra.*

℟. *br.* Tóllite jugum meum super vos * et díscite a me. Tóllite. ℣. Quia mitis sum et húmilis Corde. Et díscite. Glória Patri. Tóllite.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam quia peccávi tibi.

Ad Sextam

Capitulum *Ephes, 3, 14-17*

Hujus rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem: Christum habitáre per fidem in córdibus vestris.

℟. *br.* Ego dixi, Dómine * miserére mei. Ego dixi. ℣. Sana ánimam meam quia peccávi tibi. Miserére mei. Glória Patri. Ego dixi.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miserátor Dóminus.

℟. Escam dedit timéntibus se.

Ad Nonam

Capitulum *Ephes, 3, 17-19*

In caritáte radicáti et fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo et longitúdo, et sublímitas et profúndum; scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

℟. *br.* Memóriam fecit mirabílium suórum * Miserátor Dóminus. Memóriam. ℣. Escam dedit timéntibus se. Miserátor. Glória Patri. Memóriam.

℣. Hauriétis aquas in gáudio.

℟. De fóntibus Salvatóris.

In II Vesperis

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. Psalmi ut in I Vesperis Festi Ssm̃i Corporis Christi.

Hymnus En ut supérba críminum.

℣. Hauriétis aquas in gáudio.

℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad Magnificat Ant. Ad Jesum autem * cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit et contínuo exívit sanguis et aqua.

Completorium de Dominica.

Infra octavam et in die Octavæ Officium fit ut in Festo, præter Lectiones, quæ pro singulis diebus assignantur propriæ.

Si infra Octavam celebretur Officium, quod Lectiones I Nocturni sumat de Scriptura occurrenti, hæ dicuntur cum Responsoriis de Festo.

AD MISSAM

Introitus *Ps. 32, 11 et 19*

Cogitatiónes Cordis ejus in generatióne et generatiónem: ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame. *Ps. ibid. 1.* Exsultáte justi in Dómino, rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri.

Oratio

Deus qui nobis, in Corde Filii tui, nostris vulneráto peccátis, infinítos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris; concéde, quæsumus, ut illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium, dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus officium. Per eúmdem Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios

Ephes. 3, 8-19

Fratres mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi: et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a séculis in Deo qui ómnia creávit: ut innotéscat principátibus et potestátibus in cæléstibus per Ecclésiam multifórmis sapiéntia Dei: secúndum præfinitiónem sæculórum quam fecit in Christo Jesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem ejus. Hujus rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in cælis et in terra nominátur: ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem: Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in caritáte radicáti et fundáti: ut possítis comprehendere, cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo, et longitúdo, et sublímitas et profúndum: scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

Graduale. Ps. 24, 8-9. Dulcis et rectus Dóminus, propter hoc legem dabit delinquéntibus in via. ℣. Díriget mansuétos in judício, docébit mites vias suas.

Allelúja, allelúja. *Matth. 11, 29.* Tóllite jugum meum super vos et díscite a me, quia mitis sum et húmilis Corde, et inveniétis réquiem animábus vestris. Allelúja.

In Missis Votivis post Septuagesimam, omissis Allelúja *et Versu sequenti, dicitur:*

Tractus. Ps. 102, 8-10. Miséricors et miserátor Dóminus, longánimis et multum miséricors. ℣. Non in perpétuum irascétur, neque in ætérnum comminábitur. ℣. Non secúndum peccáta nostra fecit nobis, neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Tempore autem Paschali, omissis Graduali et Tractu, dicitur:

Allelúja, allelúja. *Matth. 11, 29 et 28.* Tóllite jugum meum super vos et díscite a me, quia mitis sum et húmilis Corde, et inveniétis requiem animábus vestris. Allelúja. ℣. Veníte ad me omnes qui laborátis et oneráti estis et ego refíciam vos. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Joann. 19, 31-37

In illo témpore: Judæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies ille sábbati, rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura et altérius qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura: sed unus mílitum láncea latus ejus apérnit. et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt. Credo.

Offertorium. Ps. 68, 21. Impropérium expectávit Cor meum et misériam, et sustínui qui simul mecum contristarétur et non fuit; consolántem me quæsívi et non invéni.

Tempore vero Paschali, in Missis votivis, sic mutatur Offertorium:

Offertorium. Ps. 39, 7-9. Holocáustum et pro peccáto non postulásti; tunc dixi: Ecce vénio. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: Deus meus vólui et legem tuam in médio Cordis mei. Allelúja.

Secreta

Réspice, quæsumus, Dómine, ad ineffábilem Cordis dilécti Filii tui caritátem: ut quod offérimus sit tibi munus accéptum et nostrórum expiátio delictórum. Per eúmdem Dóminum.

Praefatio

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: qui Unigénitum tuum in cruce pendéntem láncea mílitis transfígi voluísti, ut

apértum Cor, divínæ largitátis sacrárium, torréntes nobis fúnderet miseratiónis et grátiæ, et quod amóre nostri flagráre nunquam déstitit, piis esset réquies et pœniténtibus patéret salútis refúgium. Et ídeo...

Communio. Joann. 19, 34. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sánguis et aqua.

Tempore autem Paschali, in Missis votivis, sic mutatur Communio:

Communio. Joann. 7, 37. Si quis sitit véniat ad me et bibat. Allelúja, Allelúja.

Postcommunio

Præbeant nobis, Dómine Jesu, divínum tua sancta fervórem; quo dulcíssimi Cordis tui suavitáte percépta, discámus terréna despícere, et amáre cæléstia: Qui vivis.

SABBATO

DE II DIE INFRA OCTAVAM SACRATISSIMI CORDIS JESU

Semiduplex

AD MATUTINUM

Omnia ut in die festo, præter sequentia.

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. Responsoria de festo.

IN II NOCTURNO

Ex lítteris Encýclicis Pii Papæ XI

Miserentissimus Redemptor

Lectio IV

Inter cétera infinítæ Redemptóris nostri benignitátis documénta, illud potíssimum elúcet, quod, defervescénte christifidélium caritáte, ipsa Dei cáritas ad honorándum peculiári cultu propósita est, ejúsque bonitátis divítiæ late patefáctæ sunt per eam religiónis formam qua Sacratíssimum Cor Jesu cólitur, « in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ abscónditi ». Nam, ut quondam humánæ genti e Noëtica arca exeúnti, amíci fœderis signum illucéscere Deus vóluit « arcum apparéntem in núbibus », sic turbulentíssimis recentióris ævi tempóribus, cum vaférrima ómnium sérperet hæresis illa janseniána, amóri in Deum pietatíque inimíca, quæ Deum non tam diligéndum ut patrem quam extimescéndum ut implacábilem júdicem prædicábat, benigníssimus Jesus Cor suum Sacratíssimum, quasi pacis et caritátis vexíllum elátum géntibus osténdit, haud dúbiam porténdens in certámine victóriam.

℟. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum * Omnibus invocántibus eum in veritáte. ℣. Miserátor et miséricors Dóminus, pátiens et multum miséricors. Omnibus.

Lectio V

Síquidem appósite felícis recordatiónis decéssor Noster Leo XIII, in Lítteris Encýclicis « Annum Sacrum », tantam cultus Sacratíssimi Cordis Jesu opportunitátem admirátus, edícere non dubitávit: « Cum Ecclésia per próxima origínibus témpora cæsáreo jugo premerétur, conspécta sublíme adolescénti imperatóri crux, amplíssimæ victóriæ, quæ mox est consecúta, auspex simul atque efféctrix. En álterum hódie oblátum óculis auspicatíssimum divinissimúmque signum: vidélicet Cor Jesu Sacratíssimum, superimpósita cruce, splendidíssimo candóre inter flammas elúcens. In eo omnes collocándæ spes; ex eo hóminum peténda atque exspectánda salus ».

℟. Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus * Et revelásti ea párvulis. ℣. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Et.

Lectio VI

Ac jure id quidem; in illo enim auspicatíssimo signo atque in ea, quæ exínde conséquitur, pietátis forma nonne totíus religiónis summa atque ádeo perfectióris vitæ norma continétur, quippe quæ et ad Christum Dóminum pénitus cognoscéndum mentes condúcat expedítius et ad eúndem veheméntius diligéndum pressiúsque imitándum ánimos infléctat efficácius? Nemo ígitur mirétur, hanc probatíssimam religiónis formam decessóres Nostros continénter et a calumniatórum criminatiónibus vindicásse et summis láudibus extulísse et veheménti provexísse stúdio, prout témporum rerúmque ratiónes postulárent. Dei autem adspiránte númine factum est ut pia christifidélium erga Sacratíssimum Cor Jesu volúntas majóra in dies increménta cáperet.

℟. Omnes gentes quascúmque fecísti vénient * Et adorábunt coram te, Dómine. ℣. Et glorificábunt nomen tuum, quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília. Et adorábunt. Glória Patri. Et adorábunt.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio VII *Cap. 19, 31-37*

In illo témpore: Judæi, quóniam parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies ille sábbati, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 85, alias 84 in Joannem, num. 3

Viden' quam fortis sit véritas? Per Judæórum stúdia implétur prophetía. Alia quoque prædictio finem áccipit. Veniéntes enim mílites aliórum fregérunt crura, Christi non item. Attamen hi, in grátiam Judæórum, ejus latus láncea pérforant, et mórtuo córpori contuméliam ínferunt. O sceléstum et exsecrándum fácinus! Sed ne turbéris, ne dejiciáris, dilécte. Nam quæ mala illi voluntáte faciébant, veritátem propugnábant; prophetía namque erat: Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum; sed étiam iis qui infidéles futúri erant, hoc fácinus demonstratióni fuit, ut Thomæ et ipsi simílibus. Ad hæc étiam mystérium ineffábile consummabátur. Exívit enim sanguis et aqua. Non sine causa vel casu hi fontes manárunt, sed quia ex hoc utróque Ecclésia constitúta est.

℟. Si exaltátus fúero a terra * Omnia traham ad meípsum. ℣. Hoc autem dicébat significans qua morte esset moritúrus. Omnia.

Lectio VIII

Hoc sciunt initiáti, qui per aquam regenerántur, ac per sánguinem et carnem nutriúntur. Hinc inítium mystéria sumunt, ut, cum ad treméndum póculum accésseris, sic vénias ac si ex hoc látere potatúrus esses. Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus. Hoc est: Non ab áliis audívi, sed ipse præsens vidi, et verum est testimónium. Mérito sane. Contuméliam narrat, non magnum quid et mirábile, ut possis contra suspicári; verum ille, hæreticórum ora cómprimens et futúra prænúntians mystéria, atque conténtum in ipsis thesáurum considerans, minutátim recénset et quæ gesta sunt. Impléta est áutem prophetía illa: Os ejus non comminuent. Etiámsi enim hoc de Judæórum agno dictum sit, tamen propter veritátem figúra præcéssit, et in hoc magis complétum est. Ideo prophétam in médium addúcit.

℟. Simus ergo imitatóres Dei * Et ambulémus in dilectióne. ℣. Sicut et Christus diléxit nos et trádidit semetípsum pro nobis. Et ambulémus. Glória Patri. Et ambulémus.

Lectio IX

Cum sese testem áfferens ubíque non viderétur fide dignum habéri, addúcit Móysen, ut ínnuat hoc non casu factum esse, sed jam olim scripto fuisse prænuntiátum. Hoc illud dictum est: Os ejus non comminuétur. Rursúmque ex seípso Prophétæ fidem facit. Hæc dixi, ínquit, ut discátis magnam esse affinitátem inter figúram et veritátem. Viden' quantam curam

adhíbeat, ut credátur illud quod turpe et ignominiósum vidétur? Nam corpus a mílite contumélia áffici, longe pejus erat quam crucifígi. Attamen et hæc dixi, inquit, et cum magna diligéntia dixi, ut credátis. Nemo ítaque fidem neget, neque præ pudóre nostris nóceat. Nam quæ máxime contumeliósa vidéntur, hæc sunt bonórum nostrórum honestíssima.

Te Deum laudámus.

Dominica
infra Octavam Sacratissimi Cordis Jesu
quæ est III post Pentecosten

Semiduplex

Omnia dicuntur ut in Festo, præter sequentia:

In I Vesperis

Capitulum *1 Petri 5, 6-7*

Caríssimi humiliámini sub poténti manu Dei, ut vos exáltet in témpore visitatiónis; omnem sollicitúdinem vestram projiciéntes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis.

Ad Magnificat Ant. Cognovérunt omnes * a Dan usque Bersabée, quod fidélis Sámuel prophéta esset Dómini.

Oratio

Protéctor in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum; multíplica super nos misericórdiam tuam; ut, te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Octavæ. Ant. Ad Jesum, ℣. Hauriétis.

Completorium de Dominica.

Ad Matutinum

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. Responsoria de Festo.

In II Nocturno

Ex lítteris Encýclicis Pii papæ XI

Lectio IV

At certe inter cétera illa, quæ próprie ad Sacratíssimi Cordis cultum pértinent, pia éminet ac memoránda est consecrátio, qua, nos nostráque ómnia ætérnæ Núminis caritáti accépta referéntes, divíno Jesu Cordi devovémus. Verum, áliud accédat opórtet, honéstæ satisfactiónis, ínquimus, seu

reparatiónis, quam dicunt, officium Sacratíssimo Cordi Jesu præstándum. Nam, si illud est in consecratióne primum ac præcípuum ut amóri Creatóris creatúræ amor rependátur, álterum sponte hinc séquitur, ut eídem increáto Amóri, si quando aut oblivióne negléctus, aut offénsa violátus sit, illátæ quoquo modo injúriæ compensári débeant: quod quidem débitum reparatiónem vulgáto nómine vocámus.

℟. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum * Omnibus invocántibus eum in veritáte. ℣. Miserátor et miséricors Dóminus, pátiens et multum miséricors. Omnibus.

Lectio V

Quodsi ad utrámque rem iísdem prorsus ratiónibus impéllimur, reparándi tamen expiandíque offício ob validiórem quendam justítiæ et amóris títulum tenémur: justítiæ quidem, ut irrogáta Deo nostris flagítiis expiétur offénsa et violátus ordo pæniténtia redintegrétur; amóris vero, ut Christo patiénti ac «saturáto oppróbriis» compatiámur eíque nonníhil solácii pro tenuitáte nostra afferámus. Peccatóres enim cum simus omnes, multísque oneráti culpis, non eo solo cultu Deus noster nobis est honorándus, quo vel ejus summam Majestátem débitis obséquiis adorémus, vel ejus suprémum domínium precándo agnoscámus, vel ejus infinítam largitátem gratiárum actiónibus laudémus; sed prætérea Deo justo víndici satisfaciámus opórtet «pro innumerabílibus peccátis et offensiónibus et negligéntiis» nostris. Consecratióni ígitur, qua Deo devovémur et sancti Deo vocámur, ea sanctitáte ac firmitáte quæ, ut docet Angélicus, consecratiónis est própria, addénda est expiátio, qua pénitus peccáta exstinguántur, ne forte indignitátem nostram impudéntem revérberet summæ justítiæ sánctitas, munúsque nostrum pótius árceat invísum quam gratum suscípiat.

℟. Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus * Et revelásti ea párvulis. ℣. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Et revelásti.

Lectio VI

Hoc áutem expiatiónis offícium humáno géneri univérso incúmbit, quippe quod, ut christiána docémur fide, post Adæ miserándum casum, hereditária labe infféctum, concupiscéntiis obnóxium et misérrime depravátum, in perníciem detrudéndum fuísset sempitérnam. Id quidem supérbi hac nostra ætáte sapiéntes, véterem Pelágii errórem secúti, inficiántur, natívam quandam virtútem humánæ natúræ jactántes quæ suápte vi ad altióra usque progrediátur; sed falsa hæc humánæ supérbiæ comménta réjicit Apóstolus, illud nos ádmonens: «natúra erámus fílii iræ». Et sane

jam ab initio communis illius expiationis debitum quasi agnovere homines et Deo sacrificiis vel publicis placando, naturali quodam sensu ducti, operam dare cœperunt.

℟. Omnes gentes quascúmque fecísti vénient * Et adorábunt coram te, Dómine. ℣. Et glorificábunt nomen tuum, quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília. Et adorábunt. Glória Patri. Et adorábunt.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio VII *Cap. 15, 1-10*

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 34 in Evang., n. 2-3

Audístis in lectióne evangélica, fratres mei, quia peccatóres et publicáni accessérunt ad Redemptórem nostrum; et non solum ad colloquéndum, sed étiam ad convescéndum recépti sunt. Quod vidéntes pharisæi dedignáti sunt. Ex qua re collígite quia vera justítia compassiónem habet, falsa justítia dedignatiónem. Quamvis et justi sóleant recte peccatóribus dedignári: sed áliud est quod ágitur typho supérbiæ, áliud quod zelo disciplínæ.

℟. Ego si exaltátus fúero a terra * Omnia traham ad meípsum. ℣. Hoc autem dicébat significans qua morte esset moritúrus. Omnia.

Lectio VIII

Dedignántur étenim, sed non dedignántes; despérant, sed non desperántes; persecutiónem cómmovent, sed amántes: quia etsi foris increpatiónes per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per caritátem servant. Præpónunt sibi in ánimo ipsos plerúmque quos córrigunt: melióres exístimant eos quoque quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, et per disciplínam súbditos, et per humilitátem custódiunt semetípsos.

℟. Simus ergo imitatóres Dei * Et ambulémus in dilectióne. ℣. Sicut et Christus diléxit nos et trádidit semetípsum pro nobis. Et ambulémus. Glória Patri. Et ambulémus.

Lectio IX

At contra, hi qui de falsa justítia superbíre solent, céteros quosque despíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt, et quo se peccatóres esse non credunt, eo detérius peccatóres fiunt. De quorum profécto número

pharisæi exstíterant, qui dijudicántes Dóminum quod peccatóres suscíperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se esse nescírent, quátenus quod erant agnóscerent, cæléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbjicit, et in eórum corde vúlneris tumórem premit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

Capitulum **Caríssimi humiliámini,** ***ut in I Vesperis.***

Ad Bened. Ant. **Quis ex vobis * homo qui habet centum oves et, si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagínta novem in desérto et vadit ad illam quæ perierat, donec invéniat eam? Allelúja.**

Oratio **Protéctor** ***ut in I Vesperis.***

Et fit Commemoratio Octavæ: Ant. **Facta sunt. ℣. Hauriétis.**

Ad Primam Psalmi ut in Festis, et ad absolutionem Capituli Lectio brevis **Deus autem omnis grátiæ,** ***ut infra ad Nonam.***

Ad Tertiam

Capitulum **Caríssimi humiliámini,** ***ut in I Vesperis.***

Oratio **Protéctor,** ***ut in I Vesperis.***

Ad Sextam

Capitulum ***1 Petr. 5, 8-9***

Sóbrii estóte et vigiláte, quia adversárius vester diábolus tanquam leo rúgiens círcuit quærens quem dévoret, cui resístite fortes in fide, sciéntes eámdem passiónem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitáti fieri.

Oratio **Protéctor,** ***ut in I Vesperis.***

Ad Nonam

Capitulum ***1 Petr. 5, 10-11***

Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet, confirmábit solidabítque. Ipsi glória et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

Oratio, **Protéctor,** ***ut in I Vesperis.***

In II Vesperis

Capitulum **Caríssimi humiliámini,** ***ut in I Vesperis.***

Ad Magnif. Ant. **Quæ múlier * habens drachmas decem, et si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam et evérrit domum et quærit diligénter donec invéniat?**

Oratio Protéctor, *ut in I Vesperis.*

Et fit Commemoratio sequentis diei infra Octavam: Ant. Ignem, ℣. Tóllite. *Si autem sequenti die faciendum non sit officium de Octava, dicitur Ant.* Ad Jesum, ℣. Hauriétis.

FERIA II

DE DIE IV INFRA OCTAVAM SACRATISSIMI CORDIS JESU

Semiduplex

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. Responsoria de Festo.

IN II NOCTURNO

Ex lítteris Encyclicis Pii Papæ XI

Lectio IV

At nulla creáta vis hóminum sceléribus expiándis erat satis, nisi humánam natúram Dei Fílius reparándam assumpsísset. Quod quidem ipse hóminum Salvátor sacri Psaltis ore nuntiávit: Hóstiam et oblatiónem noluísti, corpus autem aptásti mihi: holocautómata pro peccáto non tibi placuérunt: tunc dixi: Ecce vénio. Et reápse vere languóres nostros ipse tulit et dolóres nostros ipse portávit; vulnerátus est propter iniquitátes nostras et peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio affígens illud cruci, ut peccátis mórtui justítiæ vivámus. Quamquam vero copiósa Christi redémptio abúnde nobis ómnia delícta donávit, ob miram tamen illam divínæ Sapiéntiæ dispensatiónem, qua in carne nostra adimplénda sunt quæ desunt passiónum Christi pro córpore ejus quod est Ecclésia, étiam láudibus et satisfactiónibus, quas Christus in nómine peccatórum Deo persólvit, nostras quoque láudes et satisfactiónes adjícere póssumus, immo étiam debémus.

℟. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum * Omnibus invocántibus eum in veritáte. ℣. Miserátor et miséricors Dóminus, pátiens et multum miséricors. Omnibus.

Lectio V

At semper meminérimus opórtet, totam expiatiónis virtútem ab uno Christi cruénto sacrifício pendére, quod sine témporis intermissióne in nostris altáribus incruénto modo renovátur; síquidem una eadémque est Hóstia, idem nunc ófferens sacerdótum ministério, qui seípsum tunc in cruce óbtulit, sola offeréndi ratióne divérsa; quamóbrem cum hoc augustíssimo Eucharístico sacrifício et ministrórum et aliórum fidélium immolátio conjúngi debet, ut ipsi quoque hóstias vivéntes, sanctas, Deo placéntes

sese exhíbeant. Quin immo, sanctus Cypriánus affirmáre non dúbitat sacrifícium domínicum legítima sanctificatióne non celebrári, nisi oblátio et sacrifícium nostrum respónderit passióni. Quaprópter nos monet Apóstolus, ut mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, atque cum Christo consepúlti et complantáti similitúdini mortis ejus, non modo carnem nostram crucifigámus cum vítiis et concupiscéntiis, fugiéntes ejus quæ in mundo est concupiscéntiæ corruptiónem, sed et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris et, ætérni ejus sacerdótii partícipes effécti, offerámus dona et sacrifícia pro peccátis.

℟. Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus * Et revelásti ea párvulis. ℣. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Et revelásti.

Lectio VI

Neque enim arcáni hujus sacerdótii et satisfaciéndi sacrificandíque múneris participatióne ii soli fruúntur, quibus Póntifex noster Christus Jesus administris útitur ad oblatiónem mundam divíno Nómini ab ortu solis usque ad occásum omni loco offeréndam; sed étiam christianórum gens univérsa, ab Apostolórum Príncipe genus eléctum, regále sacerdótium jure appelláta, debet cum pro se, tum pro toto humáno génere offérre pro peccátis, haud áliter propémodum quam sacérdos omnis ac póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum.

℟. Omnes gentes quascúmque fecísti vénient * Et adorábunt coram te, Dómine. ℣. Et glorificábunt nomen tuum quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília. Et adorábunt. Glória Patri. Et adorábunt.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio VII *Cap. 19, 31-37*

In illo témpore: Judæi, quóniam parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies ille sábbati, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Lauréntii Justiniáni Episcopi

De triumphali Christi agone, cap. 21

Ad Jesum ígitur cum veníssent, illúmque iam mórtuum conspexíssent, ipsíus mínime crura fregérunt, verum astántium unus, vibráta láncea, latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Grande prorsus et inaudítum prodígium, ut de exanimáto córpore sanguis exíret et aqua. Verúmtamen, máximum, in re hac gesta, nobis vóluit Dei sapiéntia com-

mendáre sacraméntum, sui vidélicet, et Ecclésiæ unitátem. Hujus enim spirituális cópulæ figúra præcéssit, quando de látere Adæ dormiéntis una ex costis ipsíus subtrácta narrátur, atque de eádem Eva cunctórum parens formáta est, quæ typum gerébat Ecclésiæ. Significábat tunc Spíritus Sanctus, verum et spirituálem Adam esse futúrum, qui Paracléti virtúte plasmátus, dum dormíret in cruce, de ipsíus látere, profluéntibus aqua et sánguine, speciósa sponsa sine ruga et mácula, formarétur Ecclésia.

℟. Ego si exaltátus fúero a terra * Omnia traham ad meípsum. ℣. Hoc autem dicébat significans qua morte esset moritúrus. Omnia.

Lectio VIII

Hæc quippe sunt sacraménta ecclesiástica per quæ totum corpus Ecclésiæ ablúitur atque sanctificátur. In lavácro útique aquæ regeneratiónis, quod Christi morte sacrátur, ab originái contagióne mundátur. In Redemptóris vero sánguine nedum ab omni culpa purgátur, verum etiam regni cæléstis illi aperítur intróitus. Ambo hæc in unum efféctum convéniunt nec unum sine áltero valet ad salútem prodésse: non enim absque baptísmi sacraménto et peccatórum remissióne, potest quis futúræ beatitúdinis hereditátem percípere. Hoc ubíque in orbe terrárum sancta mater confitétur Ecclésia, et multiplícibus Scripturárum divinárum testimóniis roborátur. Insuper et qui vidit de Christo aquam emanáre et sánguinem, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus. Nempe iste est Joánnes Apóstolus et Evangelísta, qui præcípuo amóre diléctus est a Dómino.

℟. Simus ergo imitatóres Dei * Et ambulémus in dilectióne. ℣. Sicut et Christus diléxit nos et trádidit semetípsum pro nobis. Et ambulémus. Glória Patri. Et ambulémus.

Lectio IX

Profécto hæc facta sunt ut Scriptúra implerétur quæ ait: Os non comminuétis ex eo. A Dómino quippe Móysi fúerat imperátum ne in sacrifícii phase, in celebratióne immólati agni, ullum comminuerétur os. In Dómino autem Jesu innocentíssimo agno, figúræ véritas est compléta. Nequáquam crura illíus sunt fracta, quemádmodum duórum nequam cum eo pendéntium; sed tantum illíus latus apértum, quátenus ália Scriptúra perficerétur quæ dicit: Vidébunt in quem transfixérunt. Porro vúlnerum cicatríces in suo vóluit Dóminus córpore retinére, ut, sicut eléctis incentívum devotiónis, ita et réprobis irrefragábile fieret testimónium damnatiónis. Ita ómnia consummáta in Christo, longe ante Prophetárum oráculis promulgáta fúere, quátenus cathólica fides tam pro se quam advérsus hæreticórum munirétur erróres.

Te Deum laudámus.

Feria III

De die V infra Octavam Sacratissimi Cordis Jesu

Semiduplex

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente Responsoria de Festo

In II Nocturno

Ex lítteris Encýclicis Pii Papæ XI

Lectio IV

Quo autem perféctius oblátio nostra nostrúmque sacrifícium sacrifício domínico respónderit, idest amórem nostri cupiditatésque nostras immolavérimus et carnem crucifixérimus crucifixióne ea mýstica, de qua lóquitur Apóstolus, eo uberióres propitiatiónis atque expiatiónis pro nobis aliísque percipiémus fructus. Mirífica enim viget fidélium ómnium cum Christo necessitúdo, qualis inter caput et cétera córporis membra intercédit, itémque arcána illa, quam fide cathólica profitémur, Sanctórum communióne, cum sínguli hómines tum pópuli non modo conjungúntur inter se, sed étiam cum eódem qui est caput Christus, ex quo totum corpus compáctum et connéxum per omnem junctúram subministratiónis, secúndum operatiónem in mensúram uniuscujúsque membri augméntum córporis sui facit in ædificatiónem sui in caritáte. Quod quidem Mediátor ipse Dei et hóminum Christus Jesus, morti próximus, a Patre postulárat: Ego in eis et tu in me ut sint consummáti in unum.

℟. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum * Omnibus invocántibus eum in veritáte. ℣. Miserátor et miséricors Dóminus, pátiens et multum miséricors. Omnibus.

Lectio V

Quemádmodum ígitur uniónem cum Christo profitétur ac firmat consecrátio, ita expiátio eámdem uniónem, et culpas detergéndo ínchoat, et Christi passiónes participándo pérficit, et víctimas pro frátribus offeréndo consúmmat. Atque id sane miseréntis Jesu consílium fuit, cum Cor nobis suum, insígnia passiónis præferens ac flammas amóris osténtans, patére vóluit, scílicet ut hinc infinítam peccáti malítiam conjectántes, illinc Reparatóris caritátem infinítam admiráti, et peccátum veheméntius detestarémur et caritátis ardéntius vicem redderémus. Et vere expiatiónis potíssimum seu reparatiónis spíritus primas semper potiorésque partes hábuit

in cultu Sacratíssimo Cordi Jesu exhibéndo, nihílque eo congruéntius orígini, índoli, virtúti, indústriis quæ huic religiónis formæ sunt própriæ, ut rerum memória et usus, sacra item litúrgia atque Summórum Pontíficum acta confírmant.

℟. Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus * Et revelásti ea párvulis. ℣. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Et revelásti.

Lectio VI

Síquidem cum se conspiciéndum Margarítæ Maríæ exhibéret Christus, caritátis suæ infinitátem prædicans, simul, mæréntis instar, tot tantásque sibi inústas ab ingrátis homínibus injúrias in hæc verba conquéstus est, quæ útinam in piórum ánimis insidérent nulláque unquam oblivióne deleréntur: « En Cor Illud, inquit, quod tantópere hómines amávit beneficiísque ómnibus cumulávit, quodque amóri suo infiníto non tantum rédditam grátiam nullam invénit, at contra, oblivionem, negléctum, contumélias, eásque ab iis étiam illátas nonnúnquam, qui amóris peculiáris débito officióque teneréntur ».

℟. Omnes gentes quascúmque fecísti vénient * Et adorábunt coram te, Dómine. ℣. Et glorificábunt nomen tuum quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília. Et adorábunt. Glória Patri. Et adorábunt.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio VII *Cap. 19, 31-37*

In illo témpore: Judæi, quóniam parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies ille sábbati, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Bernardíni Senénsis

Quadragesimale de Christiana Religione. Sermo 5

Joánnes subdit: Unus mílitum láncea latus ejus apéruit et contínuo exívit sanguis et aqua. O amor qui ómnia liquas! quómodo pro redemptióne nostra reliquísti dilectórem nostrum? Nam, ut úndique inundáret amóris dilúvium, super nos ruptæ sunt abýssi magnæ; scílicet, penetrália Cordis Jesu, quibus, ad íntima progrédiens, dira láncea non pepércit.

Sanguis exívit et aqua. Sanguis in redemptiónem, sed étiam in ablutiónem aqua deflúxit; unde formáta est Ecclésia ex látere Christi, ut ætérne únicam atque diléctam a Christo se discat, et ut recognóscat quam displícuit culpa pro qua sanguis divínus ex hómine Deo vivo et mórtuo ita deflúxit. Non enim parva quantitáte constámus, si pro nobis sanguis divínus effúnditur.

℟. Ego si exaltátus fúero a terra * Omnia traham ad meípsum. ℣. Hoc autem dicébat significans qua morte esset moritúrus. Omnia.

Lectio VIII

Aqua ad lítteram non cum sánguine indistíncta deflúxit. Neque enim potuísset ab insipiéntibus comprehéndi, si mixta cum sánguine defluxísset. Et forte totus sanguis deflúxit ex illo divíno córpore in signum totíus amóris effúsi, post quem humor áqueus egréssus est. Quod quidem est alto mystério factum, ut prius egrederétur ex eódem córpore rédimens prétium, deínde aqua in qua multitúdo populórum redémpta significátur. Sunt enim aquæ multæ, pópuli multi; tamen qui ad christiánam fidem pértinent unus fidélis pópulus sunt, ut non sint aquæ, sed aqua quæ manávit ex látere Christi, sicut prima Corinthiórum cápite décimo Apóstolus ait: Unus panis, et unum corpus multi sumus omnes, qui de uno pane et de uno cálice participámus. Et íterum ad Ephésios, cápite quarto, inquit: Unus Deus, una fides, unum baptísma.

℟. Simus ergo imitatóres Dei * Et ambulémus in dilectióne. ℣. Sicut et Christus diléxit nos et trádidit semetípsum pro nobis. Et ambulémus. Glória Patri. Et ambulémus.

Lectio IX

Notánter tamen adverténdum est quod latus Christi apértum dícitur, non vulnerátum; quóniam próprie vulnus prætérquam in vivo córpore fieri nequit. Ait enim Evangelísta Joánnes: Unus mílitum láncea latus ejus apéruit; ut, apérto látere, cognoscámus dilectiónem Cordis sui usque ad mortem, et ad illum ineffábilem amórem ejus ingrediámur quo ille ad nos procéssit. Accedámus ergo ad Cor ejus, Cor altum, Cor secrétum, Cor ómnia cógitans, Cor ómnia sciens, Cor díligens, immo amóre ardens; et apértam portam intelligámus saltem in amóris vehemèntia; cordifórmes ingrediámur ad secrétum ab ætérno abscónditum, nunc vero in morte quasi apérto látere revelátum; quóniam apértio láteris ætérni templi apertiónem demónstrat, ubi ómnium exsisténtium consummáta est felícitas ætérna.

Te Deum laudámus.

Feria IV

De VI die infra Octavam Sacratissimi Cordis Jesu

Semiduplex

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. Responsoria de Festo.

In II Nocturno

Ex litteris Encýclicis Pii Papæ XI

Lectio IV

At enim beáte regnántem Christum in cælis qui piaculáres ritus consolári queant? Scílicet « da amántem et sentit quod dico » repónimus, Augustíni verbis usi, quæ in hunc locum aptíssime cadunt. Dei enim amantíssimus quisque, si prætériti témporis spátium respíciat, videt meditándo intuetúrque Christum pro hómine laborántem, doléntem, duríssima quæque perpetiéntem, « propter nos hómines et propter nostram salútem » tristítia, angóribus, oppróbriis pæne conféctum, immo « attrítum propter scélera nostra » ac suo nos livóre sanántem. Atque hæc ómnia eo vérius piórum meditántur ánimi, quod peccáta hóminum ac flagítia quovis témpore perpetráta in causa fuérunt cur Dei Fílius morti traderétur, eadémque nunc étiam mortem ipsam per se essent Christo illatúra, iísdem cum dolóribus mæroribúsque conjúnctam, quippe síngula passiónem Dómini, suo quodam modo renováre censeántur: « Rursus crucifigéntes sibimetípsis Fílium Dei et osténtui habéntes ».

℟. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum * Omnibus invocántibus eum in veritáte. ℣. Miserátor et miséricors Dóminus, pátiens et multum miséricors. Omnibus.

Lectio V

Quodsi propter peccáta quoque nostra, quæ futúra quidem erant at prævísa, ánima Christi tristis facta est usque ad mortem, haud dúbium quin solácii nonníhil jam tum céperit étiam e nostra, item prævísa, reparatióne, cum « appáruit illi Angelus de cælo » ut Cor ejus tædio et angóribus oppréssum consolarétur. Atque ita Cor illud sacratíssimum, quod ingratórum hóminum peccátis continénter sauciátur, étiam nunc mira quidem sed vera ratióne solári póssumus ac debémus, quandóquidem, ut in sacra quoque liturgía légitur, ex ore Psaltis, Christus ipse se ab amícis suis derelíctum conquéritur: « Impropérium exspectávit Cor meum et misériam, et sustínui qui simul contristarétur et non fuit, et qui consolarétur et non invéni ».

℟. Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus * Et revelásti ea párvulis. ℣. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Et revelásti.

Lectio VI

Accédit quod pássio Christi expiátrix renovátur et quodámmodo continuátur et adimplétur in córpore suo mýstico, quod est Ecclésia. Etenim, ut rursus sancti Augustíni verbis utámur, « passus est Christus quidquid pati debúerat; jam de mensúra passiónum nihil deest. Ergo implétæ sunt passiónes, sed in cápite; restábant adhuc Christi passiónes in córpore ». Quod quidem Dóminus ipse Jesus declaráre dignátus est, cum ad Sáulum « adhuc spirántem minárum et cædis in discípulos » loquens: « Ego sum, inquit, Jesus quem tu perséqueris », haud obscúre significans, commótis in Ecclésiam insectatiónibus, ipsum divínum oppugnári ac vexári Ecclésiæ Caput. Jure ígitur meritóque Christus in córpore suo mýstico adhuc pátiens, nos expiatiónis suæ sócios habére exóptat, idque étiam ipsa nostra cum eo necessitúdo póstulat; nam cum simus « corpus Christi et membra de membro », quidquid pátitur caput, ómnia cum eo membra patiántur opórtet.

℟. Omnes gentes quascúmque fecísti vénient * Et adorábunt coram te Dómine. ℣. Et glorificábunt nomen tuum quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília. Et adorábunt. Glória Patri. Et adorábunt.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio VII *Cap. 19, 31-37*

In illo témpore: Judæi, quóniam parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies ille sábbati, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Canísii presbýteri.

Exhortationes domésticae. Med. 6-7.

Diligénter tecum ánimo versa, quam ineffábilis fúerit illa cáritas qua Deus summus, in máximis Cordis angústiis et totíus mundi oppróbriis, pro te vilíssimo vermículo illam crucis acerbíssimam mortem perpéssus fúerit. Advérte ut summam Christus Servátor suis liberalitátem ómnibus exhíbuit. Aliquándo enim in médio pópuli stans, ita clamábat: Si quis sitit véniat ad me et bibat: parátum se osténdens ómnibus ómnium necessitátibus subveníre. Consideráto ut liberalíssime tibi Cordis sui pretiósum

sánguinem propinávit, quando, sacro látere apérto, quidquid relíquum erat in córpore sánguinis profúdit.

℟. Ego si exaltátus fúero a terra * Omnia traham ad meípsum. ℣. Hoc autem dicébat significans qua morte esset moritúrus. Omnia.

Lectio VIII

In Evang. dom. 1 post Pascha

Quare, ne prorsus ingrátus sim, hos perénnes fontes donórum ac bonórum ómnium mihi ob óculos sæpe propónam, cum de illis dulcíssima exstet promíssio: Háurietis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris et dicétis in die illa: Confitémini Dómino. Ad hæc ipsa ter beáta petræ non diruéndæ forámina confúgiam; in illis meum nidum firmíssimum ponam, nihil habens antíquius, prætérquam ut in meis angóribus atque perículis vúlnerum Dómini memorándo respírem.

℟. Simus ergo imitatóres Dei * Et ambulémus in dilectióne. ℣. Sicut et Christus diléxit nos et trádidit semetípsum pro nobis. Et ambulémus. Glória Patri. Et ambulémus.

Lectio IX

Medit. 6

Et tu in omni tentatióne fuge diligénter in amábile Christi Cor, ejúsque bonitátem et caritátem tibi propóne, et cum illa confer tuam vilitátem, malítiam, infidelitátem, arrogántiam. Quanta enim cáritas Christi omnes ad se convocántis: Veníte ad me omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos, et sic parátum se offert et cupit, amóre nostri, ómnium et singulórum ónera sustinére! Unde magna cum fidúcia in caritátis ejus abýssum prójice peccáta tua et mox te invénies exonerátum.

Te Deum laudámus.

FERIA V

DE VII DIE INFRA OCTAVAM SACRATISSIMI CORDIS JESU

Semiduplex

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. Responsoria de Festo.

IN II NOCTURNO

Ex lítteris Encýclicis Pii Papæ XI

Lectio IV

Quantópere autem hujúsmodi expiatiónis seu reparatiónis necéssitas hac nostra potíssimum ætáte úrgeat, némini non manifestum erit, qui, ut initio díximus, hunc mundum in malígno pósitum, óculis animóque perlu-

stráverit. Undique enim geméntium ad Nos populórum clamor adscéndit, quorum príncipes vel rectóres vere adstitérunt et convenérunt in unum advérsus Dóminum et advérsus Ecclésiam ejus. At étiam doléndum, quod inter ipsos fidéles, sánguine Agni immaculáti in baptísmo ablútos, gratiáque locupletátos, tot inveniántur cujúsvis órdinis hómines, qui incredíbili rerum divinárum ignorántia laborántes et falsis doctrínis infécti, vítiis irretítam, procul a domo Patris, vitam tradúcant, quam nec veræ fídei lumen collústrat, nec spes futúræ beatitátis deléctat, nec ardor réficit fovétque caritátis, ut sedére in ténebris et in umbra mortis vere videántur.

℟. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum * Omnibus invocántibus eum in veritáte. ℣. Miserátor et miséricors Dóminus, pátiens et multum miséricors. Omnium.

Lectio V

Hisce vero malis véluti in cúmulum accédit cum eórum ignávia atque socórdia, qui, dormitántium et fugiéntium instar discipulórum, nutántes in fide, Christum angóribus oppréssum vel Sátanæ satellítibus circumvéntum mísere derelínquunt, tum eórum perfídia, qui, Judæ proditóris exémplum secúti, aut témere et sacrílege de altári libant, aut ad hóstium castra transfúgiunt. Atque ita vel invítum subit cogitátio ánimum, jam própius adventáre témpora de quibus Dóminus Noster vaticinátus est: Et quóniam abundávit iníquitas, refrigéscet cáritas multórum. Quæ quidem ómnia quotquot pie commentáti erunt fidéles, fácere non póterunt, quin, Christi perdoléntis incénsi caritáte, vehementióre stúdio suas aliorúmque culpas éxpient, Christi honórem resárciant, æternámque próvehant animárum salútem.

℟. Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus * Et revelásti ea párvulis. ℣. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Et revelásti.

Lectio VI

Et sane illud Apóstoli: Ubi abundávit delíctum, superabundávit grátia, áliquo pacto ad hanc quoque ætátem nostram describéndam accommodáre licet: nam, aucta ádmodum perversitáte hóminum, mirífice item, Spíritu Sancto afflánte, númerus fidélium utriúsque sexus augétur, qui alacrióre ánimo pro tot illátis injúriis divíno Cordi satisfácere student, immo étiam se ipsos Christo víctimas offérre non dúbitant. Etenim quæ usque adhuc memorávimus si quis secum ánimo réputet amánter eadémque véluti in medúllis defíxa hábeat, fieri profécto non potest quin is non tam ab omni peccáto tamquam summo malo abhórreat atque abstíneat, quam se totum

Dei voluntáti permíttat, et læsum divínæ Majestátis honórem, cum continénter orándo, tum afflictatiónibus sponte suscéptis ærumnísque, si quæ incíderint, patiénter tolerátis, tum tota demum vita hoc expiatiónis stúdio exigénda, resarcíre conténdat.

℟. Omnes gentes quascúmque fecísti vénient * Et adorábunt coram te, Dómine. ℣. Et glorificábunt nomen tuum quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília. Et adorábunt. Glória Patri. Et adorábunt.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio VII *Cap. 19, 31-37*

In illo témpore: Judæi, quóniam parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies ille sábbati, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni
Com. in Joan. lib. 12, cap. 19.

Non hæc ait beátus Evangelísta, quasi pietátem ullam efferátis et crudélibus Judæis tríbuat, sed ut osténdat stulte eos et imperíte excoláre cúlicem, et camélum deglutíre, sicut a Christo dictum est. Gravíssima enim et immánia scélera pro níhilo dúcere comperiúntur: mínima vero et exília caute ádmodum ac sollícite obsérvant, suam utrobíque pandéntes inscítiam. Quod in promptu est osténdere. Ecce enim Christo interfécto sábbati honórem magni fáciunt, et incredíbili audácia, violáto legis auctóre, pietátem erga legem præ se ferunt.

℟. Ego si exaltátus fúero a terra * Omnia traham ad meípsum. ℣. Hoc autem dicébat significans qua morte esset moritúrus. Omnia.

Lectio VIII

Magnum autem illíus præcípue sábbati diem cólere símulant, qui magnæ diéi Dóminum interemérunt, et grátiam se solis dignam flágitant, ut eórum nempe crura frangántur, intolerábili dolóre acerbiórem morte ipsa perníciem prope jam mórtuis moliéntes. Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura, et altérius qui crucifíxus est cum eo. Judæórum petitióni mílites obsecúti, qui símili crudelitátis furóre laborábant, duórum quidem latrónum, quippe qui vivi adhuc repérti essent, crura confríngunt. Sed, cum Jesum inclinásse caput comperíssent, et jam exspirásse putárent, frustra ejus crura confríngi exístimant, sed, cum adhuc mórtuum esse nonníhil diffidérent, láncea latus ejus perfódiunt, unde

cruor aqua mixtus scatúriit, quod eulógiæ mýsticæ et sancti baptísmatis imágo quædam erat atque primítiæ.

℟. Simus ergo imitatóres Dei * Et ambulémus in dilectióne. ℣. Sicut et Christus diléxit nos et trádidit semetípsum pro nobis. Et ambulémus. Glória Patri. Et ambulémus.

Lectio IX

Ex iis autem quæ contigérunt, sapientíssimus Evangelísta confírmat auditóribus eum esse Christum, qui per sanctas olim prædíctus est Scriptúras; consentánea enim divínis de eo oráculis evenérunt. Nec enim os ejus confráctum est, et mílitum láncea transfíxus est, secúndum Scriptúras. Spectatórem vero ejus rei ait exstitisse discípulum ipsum qui testimónium pérhibet de his, et scire se vera testári, seípsum his verbis, non álium dénotans.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti die octava.

Feria VI

In Octava Sacratissimi Cordis Jesu

Duplex majus

Omnia ut in die festo, præter sequentia:

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. Responsoria de Festo.

In II Nocturno

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Lectio IV *Sermo 61 in Cantica Canticorum, nn. 3-5*

Revéra ubi tuta firmáque infírmis secúritas et réquies, nisi in vulnéribus Salvatóris? Tanto illic secúrior hábito, quanto ille poténtior est ad salvándum. Fremit mundus, premit corpus, diábolus insidiátur: non cado; fundátus enim sum supra firmam petram. Peccávi peccátum grande: turbábitur consciéntia, sed non perturbábitur, quóniam vúlnerum Dómini recordábor. Nempe vulnerátus est propter iniquitátes nostras. Quid tam ad mortem, quod non Christi morte solvátur? Si ergo in mentem vénerit tam potens tamque éfficax medicaméntum, nulla jam possum morbi malignitáte terréri.

℟. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum * Omnibus invocántibus eum in veritáte. ℣. Miserátor et miséricors Dóminus, pátiens et multum miséricors. Omnibus.

Lectio V

Ego vero fidénter quod ex me mihi déest, usúrpo mihi ex viscéribus Dómini, quóniam misericórdiæ áffluunt; nec desunt forámina, per quæ éffluant. Fodérunt manus ejus et pedes, latúsque láncea foravérunt; et per has rimas licet mihi súgere mel de petra, oleúmque de saxo duríssimo; id est gustáre et vidére quóniam suávis est Dóminus. Cogitábat cogitatiónes pacis, et ego nesciébam. Quis enim cognóvit sensum Dómini? aut quis consiliárius ejus fuit? At clavis réserans, clavus pénetrans factus est mihi ut vídeam voluntátem Dómini. Quidni vídeam per forámen? Clamat clavus, clamat vulnus, quod vere Deus sit in Christo mundum reconcílians sibi.

℟. Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus * Et revelásti ea párvulis. ℣. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Et revelásti.

Lectio VI

Ferrum pertránsiit ánimam ejus, et appropinquávit Cor illíus, ut non jam non sciat cómpati infirmitátibus meis. Patet arcánum Cordis per forámina córporis; patet magnum illud pietátis sacraméntum, patent víscera misericórdiæ Dei nostri, in quibus visitávit nos Oriens ex alto. Quidni víscera per vúlnera páteant? In quo enim clárius quam in vulnéribus tuis eluxísset, quod tu, Dómine, suávis et mitis, et multæ misericórdiæ? Majórem enim miseratiónem nemo habet, quam ut ánimam suam ponat quis pro addíctis morti et damnátis. Meum proínde méritum, miserátio Dómini. Non plane sum méritis inops, quámdiu ille miseratiónum non fúerit. Et si misericórdiæ Dómini ab ætérno et usque in ætérnum, ego quoque misericórdias Dómini in ætérnum cantábo.

℟. Omnes gentes quascúmque fecísti vénient * Et adorábunt coram te, Dómine. ℣. Et glorificábunt nomen tuum quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília. Et adorábunt. Glória Patri. Et adorábunt.

IN III NOCTURNO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio VII *Cap. 19, 31-37*

In illo témpore: Judæi, quóniam parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies ille sábbati, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 120 in Joannem, nn. 2-3

Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed apéruit, ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum, hæc et lavácrum præstat et potum. Hoc prænuntiábat quod Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, qua intrárent animália quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia.

℟. Ego si exaltátus fúero a terra * Omnia traham ad meípsum. ℣. Hoc autem dicébat significans qua morte esset moritúrus. Omnia.

Lectio VIII

Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ejus conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine mundius? Quid vúlnere isto salúbriùs? Et qui vidit, inquit, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus; et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis. Non dixit: Ut et vos sciátis, sed ut credátis. Scit enim qui vidit, cujus credat testimónio qui non vidit. Magis autem ad fidem pértinet crédere quam vidére.

℟. Simus ergo imitatóres Dei * Et ambulémus in dilectióne. ℣. Sicut et Christus diléxit nos et trádidit semetípsum pro nobis. Et ambulémus. Glória Patri. Et ambulémus.

Lectio IX

Duo testimónia de Scriptúris réddidit síngulis rebus quas factas fuisse narrávit. Nam quia díxerat: Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, ad hoc pértinet testimónium: Os non comminuétis ex eo: quod præcéptum erat eis qui celebráre Pascha jussi sunt ovis immolatióne in véteri lege, quæ Domínicæ Passiónis umbra præcésserat; unde Pascha nostrum immolátus est Christus; de quo et Isaías Prophéta prædíxerat: Sicut ovis ad immolándum ductus est. Item quia

subjúnxerat dicens: Sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, ad hoc pértinet álterum testimónium: Vidébunt in quem transfixérunt, ubi promíssus est Christus, in ea qua crucifíxus est carne ventúrus.

Te Deum laudámus.

URBIS ET ORBIS

DECRETUM

Quo plenius Sacratissimi Cordis Iesu Festi sollemnitas devotioni populi christiani responderet, Ssmus D. N. Pius Papa XI, litteris suis Encyclicis « Miserentissimus Redemptor », die VIII mensis Maii anno MDCCCCXXVIII datis, dictum festum ad ritum duplicem primae classis, cum octava privilegiata tertii ordinis, evexit, ipsum praeterea primarium declaravit et feriatis festis aequiparandum esse decrevit. Concinnatum autem a speciali Commissione, de mandato quidem eiusdem Ssmi Domini, integrum officium cum missa Sacra Rituum Congregatio approbandum censuit. Itaque facta per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationis Pro Praefectum Sanctissimo Patri relatione in Audientia habita die 29 Ianuarii 1929, Sanctitas Sua praefatum officium cum missa proprium, prouti in superiori prostat exemplo, approbare dignata est, illudque, in universa Ecclesia, ab utroque Clero et a quibuslibet recitationi Officii divini, iuxta Romanum ritum, adstrictis adhiberi iussit; servatis rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque, etiam speciali mentione dignis.

Die mense et anno quibus supra.

C. Card. LAURENTI, *S. R. C. Pro Praefectus.*

L. ✠ S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

I

Causae in Tribunali Sacrae Romanae Rotae actae anno 1928, quarum definitiva sententia editur tantum in parte dispositiva:

I. N. N. – SACRAE ORDINATIONIS.

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubia: 1) « An constet de nullitate sacrae ordinationis in casu, et quatenus negative, 2) An actor contraxerit onera status sacerdotalis, sin minus, 3) An actor gravi metu coactus, sacros ordines receperit, eosque numquam ratos habuerit, ita ut redigendus sit ad laicalem statum sine coelibatus et horarum canonicarum obligationibus, ad normam can. 214 ».

Sententia diei 13 Ianuarii: Ad 1) « Negative ». Ad 2) « Affirmative ». Ad 3) « Negative ad primam partem, seu non constare de gravi metu in casu; quoad secundam et tertiam partem, provisum in prima parte ».

II. S. MARCI ET BISINIANEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metu.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, I. Florczak, U. Mannucci.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 20 Ianuarii: « Negative ».

III. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite criminis ex adulterio et promissione matrimonii.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec.*, I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 25 Ianuarii: « Affirmative ».

IV. BONONIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus et clandestinitatis.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 30 Ianuarii: « Affirmative ».

V. MECHLINIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens*, H. Quattrocolo, F. Morano.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocati: N. Ferrata, V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 9 Iulii 1927 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 11 Februarii: « Affirmative ad primam partem, negative ad alteram, seu constare de matrimonii nullitate ».

VI. TORNACEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite dementiae.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, F. Parrillo, *Ponens*, I. Florczak.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus: F. Bersani.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 8 Aprilis 1924 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 16 Februarii: « Affirmative ad primam partem, negative ad alteram, seu non constare de nullitate matrimonii ».

VII. LUBLINEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Vinc. Defensoris Substitutus: C. Conte.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 6 Martii: « Affirmative ».

VIII. STRIGONIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus ob intentionem contra bonum Sacramenti.*

Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens*, H. Quattrocolo, F. Morano.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 14 Martii: « Negative ».

IX. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, F. Parrillo, *Ponens*, I. Florczak.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus: N. Ferrata.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 1 Iulii 1927 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 16 Martii: « Affirmative ad primam partem, negative ad alteram, seu constare de matrimonii nullitate in casu ».

X. TORNACEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite simulati consensus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, I. Florczak, G. Heard.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 1 Iunii 1927 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 4 Aprilis: « Affirmative ad primam partem, negative ad alteram, seu non constare de nullitate matrimonii in casu ».

XI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae contra bonum prolis.*

Turnus Rotalis: H. Quattrocolo, *Ponens*, F. Morano, A. Wynen.

Vinc. Defens. deputatus: I. Stella.

Advocatus: N. Patrizi.

Dubium: « An constèt de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 16 Aprilis: « Negative ».

XII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite criminis.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, H. Quattrocolo.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 16 Aprilis: « Negative ».

XIII. N. N. – ONERUM SACRAE ORDINATIONIS.

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Vinc. Defensor: I. Trezzi.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: C. Giusino.

Dubium: « An constet de nullitate susceptionis onerum sacrae ordinationi adnexorum, in casu ».

Sententia diei 16 Aprilis: « Negative ».

XIV. ATREBATEN. – COMPETENTIAE.

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubia: 1) « An constet de re iudicata in casu; et quatenus affirmative, 2) An concedenda sit restitutio in integrum, in casu; quatenus vero negative ad I, vel affirmative ad II, 3) An Tribunal Curiae sit competens in casu ».

Sententia diei 27 Aprilis: « Ad 1) Affirmative; ad alterum negative; ad 3) provisum in secundo ».

XV. LEODIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex intentione contra bonum sacramenti.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 28 Aprilis: « Negative ».

XVI. N. N. – IURIUM SUPER INCIDENTALIBUS.

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, I. Florczak, U. Mannucci.

Promotor Iustitiae; F. Bracci.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.

Dubia: 1) – « An Sac. X. ius habeat appellationem prosequendi adversus sententiam Trib. secundi gradus diei 2 Dec. 1926, non obstante renunciatione suis iuribus facta a Rev. Y. in casu ». Et quatenus affirmative: 2) « An beneficium gratuiti patrocinii eidem Sac. X. concessum adhuc sustineri debeat, in casu; 3) « An suspensio adversus Sac. X. lata die 29 Iulii 1926 haberi debeat ut attentatum lite pendente, in casu ».

Sententia diei 7 Maii: « Ad 1) affirmative; ad 2 et 3) negative ».

XVII. WESTMONASTERIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens*, H. Quattrocolo, F. Morano.

Vinc. Defensor deputatus: I. Stella.

Advocatus: H. Benvignati.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 8 Maii: « Negative ».

XVIII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens*, I. Grazioli, F. Parrillo.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocati: L. Legrand, I. P. Certo.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 12 Augusti 1926 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 19 Maii: « Negative ad primam partem; affirmative ad alteram, seu constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XIX. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae contra bonum sacramenti.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocati: N. Ferrata, V. Sacconi.

Dubium: « An sententia rotalis diei 22 Februarii 1927 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 15 Maii: « Affirmative ad primam partem; negative ad alteram; seu constare de nullitate matrimonii in casu ».

XX. FRIBURGEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec.*, I. Grazioli, A. Wynen, *Ponens.*

Vinc. Defens. deputatus: I. Stella.

Advocatus: B. Pellegrini.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 19 Maii: « Negative ».

XXI. – FLORENTINA. – IURIUM.

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens.* I. Florczak, U. Mannucci.

Dubium: « An deliberatio qua die 7 dec. 1924 confraternitas B. M. V. Immaculatae loci S. Mariae a Ripa probavit novas Constitutiones et infirmavit deliberationem diei 23 Maii 1920 circa prorogationem in munere Gubernatoris ad quinquennium Dñi Aegidii Corsi, sustineatur in casu ».

Sententia diei 19 Maii: « Negative, firmo tamen Decreto Emi Archiepiscopi diei 22 Maii 1924 ».

XXII. SMYRNEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Guglielmi.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus: F. Bersani.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 30 Maii: « Affirmative ».

XXIII. CRACOVIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec.*, I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. Stella.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 5 Augusti 1926 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 30 maii: « Affirmative ad primam partem; negative ad secundam, seu non constare de matrimonii nullitate ».

XXIV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus ob intentionem contrariam bono prolis atque bono sacramenti, nec non ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens.*, I. Grazioli, F. Morano.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 30 Iunii 1925 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 5 Iunii: « Affirmative ad primam partem, negative ad alteram, seu non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XXV. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens*, F. Morano, A. Wynen.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 4 Augusti 1924 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 12 Iunii: « Affirmative, ad primam partem; negative, ad alteram, seu non constare de matrimonii nullitate, in casu ».

XXVI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite simulati consensus, nec non condicionis contra bonum sacramenti.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Morano.

Vinc. Defensor deputatus: I. Stella.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Fournier.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 16 Iunii : « Negative ».

XXVII. AUGUSTODUNEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, I. Florczak, H. Quattrocolo.

Vinc. Defens. deputatus: I. Stella.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Fournier.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 16 Iunii: « Negative ».

XXVIII. BERGOMEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite dementiae.*

Turnus Rotalis: H. Quattrocolo, *Ponens*, F. Morano, A. Wynen.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 23 Iunii: « Affirmative ».

XXIX. SIRMIEN. ET DIACOVIEN. – SEPARATIONIS.

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.

Dubium: « An et quomodo sit locus separationi quoad thorum et cohabitationem, in casu ».

Sententia diei 30 Iunii: « Negative ».

XXX. MECHLINIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinc. Defens. deputatus: I. Brocco.

Advocati: C. Santucci, C. Astorri.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 16 Decembris 1925 sit confirmanda vel infirmandam in casu ».

Sententia diei 30 Iunii: « Negative ad primam partem; affirmative ad alteram, seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».

XXXI. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens*, I. Grazioli, F. Morano.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocati: H. Benvignati, N. Ferrata, V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 9 Aprilis 1926 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 7 Iulii: « Negative ad primam partem, affirmative ad alteram; seu constare de matrimonii nullitate ».

XXXII. TOLOSANA – REDDITIONIS RATIONUM.

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, I. Florczak, U. Mannucci.

Advocati ex mandato gratuiti patrocinii: B. Pellegrini, F. Fournier.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 5 Iulii sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 11 Iulii: « Negative ad primam partem, affirmative ad alteram, seu a R. D. Dessane deberi Dñae Aliciae Figadère sortem capitalem franc. 15.606 cum fructibus a die motae litis ».

XXXIII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, F. Morano.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Advocatus: A. D'Alessandri.

Sententia diei 25 Iulii: « Negative ».

XXXIV. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens*, F. Morano, A. Wynen.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocati: N. et I. B. Ferrata.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 7 Aprilis 1926 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 28 Iulii: « Affirmative ad primam partem; negative ad alteram, seu non constare de matrimonii nullitate in casu ».

XXXV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubia: « An constet de nullitate matrimonii in casu. Et quatenus negative: 2) An consulendum sit Ssmo super dispensatione matrimonii rati et non consummati, in casu ».

Sententia diei 30 Iulii: « Ad 1) Affirmative; ad 2) provisum in primo ».

XXXVI. MARIANOPOLITANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Vinc. Defensor substitutus: I. Stella.

Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 31 Iulii: « Affirmative ».

XXXVII. VICAR. APOSTOL. DE LOANGO. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite simulati consensus.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Wynen.

Vinc. Defensor deputatus: I. Stella.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. P. Certo.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 31 Iulii: « Affirmative ».

XXXVIII. N. N. – S. ORDINATIONIS (Cfr. n. I).

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, I. Florczak, U. Mannucci.

Vinc. Defensor: I. Trezzi.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. P. Certo.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 13 Ianuarii 1928 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 1 Augusti: « Affirmative ad primam partem, negative ad alteram ».

XXXIX. LEOPOLIEN. LATINORUM. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: H. Quattrocolo, *Ponens*, F. Morano, A. Wynen.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 4 Augusti: « Affirmative ».

XL. TRANSILVANIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens*, F. Morano, A. Wynen.

Vinc. Defens. deputatus: I. Stella.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: S. Rzewnicki.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 4 Augusti: « Negative ».

XLI. TERGESTINA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus ob nullitatem mandati procuratorii.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, H. Quattrocolo.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: P. Mottis.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 4 Augusti: « *Negative* ».

XLII. BRIXIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens*, I. Grazioli, F. Parrillo.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. Stella.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 11 Augusti 1927 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 7 Augusti: « Negative ad primam partem; affirmative ad alteram, seu non constare de matrimonii nullitate, in casu ».

XLIII. TRANSILVANIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Morano, *Ponens*, A. Wynen, G. Heard.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii; S. Rzewnicki.

Vinc. Defens. Substitutus: I. Stella.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 8 Augusti: « Affirmative ».

XLIV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus et dispensationis super rato.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens*, I. Grazioli, A. Wynen.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: N. Ferrata.

Dubia: 1) « An constet de matrimonii nullitate, in casu; 2) An consilium praestandum sit Ssmo pro dispensatione a matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 10 Augusti: « Ad 1) affirmative. Ad 2) provisum in primo ».

XLV. TRANSILVANIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens*, A. Wynen, G. Heard.

Vinc. Defens. deputatus: I. Stella.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: S. Rzewnicki.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 10 Augusti: « Negative ».

XLVI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite criminis ex adulterio et promissione matrimonii* (Cfr. n. III).

Turnus Rotalis: F. Morano, A. Wynen, *Ponens*, G. Heard.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 25 Ianuarii 1928 sit confirmanda, vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 11 Augusti: « Negative ad primam partem; affirmative ad alteram; seu non constare de matrimonii nullitate, in casu ».

XLVII. WESTMONASTERIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Morano.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocati: V. Sacconi, I. P. Certo.

Dubium: « An confirmanda vel infirmanda sit sententia Rotalis diei 14 Maii 1927 ».

Sententia diei 15 Octobris: « Affirmative ad primam partem; negative ad alteram; seu non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XLVIII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus et Dispensationis super rato.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, A. Wynen.

Vinc. Defens. deputatus: I. Stella.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: C. Giusino.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu. 2) An consilium praestandum sit Ssmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 15 Octobris: « Negative ad utrumque ».

XLIX. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex impedimento ligaminis.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 19 Octobris: « Negative ».

L. VARSAVIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens*, H. Quattrocolo, F. Morano.

Vinc. Defens. Substitutus: C. Conte.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: P. Fournier.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 24 Octobris: « Negative ».

LI. VARMIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: S. Rzewnicki.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 25 Octobris: « Negative ».

LII. ENGOLISMEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinc. Defens. deputatus: I. Brocco.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. Stella.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 24 Novembris: « Negative ».

LIII. S. AUGUSTINI. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae contra matrimonii substantiam.*

Turnus Rotalis: Massimi, *Dec.*, I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 15 Iunii 1926 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 28 Novembris: « Affirmative ad primam partem, negative ad alteram; seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».

LIV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens*, I. Grazioli, G. Heard.

Vinc. Defens. deputatus: I. Brocco.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: S. Rzewnicki.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 2 Decembris 1927 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 30 Novembris: « Negative ad primam partem, affirmative ad alteram, seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».

LV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae contra bonum sacramenti.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinc. Defens. deputatus: I. Brocco.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. Stella.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 1 Decembris: « Negative ».

LVI. VERCELLEN. – PENSIONIS.

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, I. Florczak, F. Morano.

Advocati: A. D'Alessandri; *ex mandato gratuiti patrocinii:* F. Fournier.

Dubium: « An et in quanam mensura augeri debeat pensio favore Sac. Iosephi Fantone, in casu ».

Sententia diei 18 Decembris: « Negative ».

LVII. VILNEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinc. Defens. deputatus: I. Stella.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 22 Decembris: « Affirmative ».

LVIII. N. N. NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus atque conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Guglielmi.

Vinc. Defens. deputatus: I. Stella.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 29 Decembris: « Negative »

II

Causae quae eodem anno 1928 transactae fuerunt, vel peremptae, vel quae absque definitiva sententia, ex peculiaribus circumstantiis, finem habuerunt; quibus adduntur decreta quoad recursus contra libellorum reiectionem.

I. DIACOVIEN. – *Separationis*, coram R. P. D. Parrillo.

Cum nullus actus processualis per annum interpositum fuerit, ad normam Can. 1736 instantiam appellationis esse peremptam, decreto diei 5 Ianuarii Ponens decrevit.

II. TAURINEN. – *Reiectionis libelli*, coram R. P. D. Jullien.

Attenta renunciatione Actoris, acta reponi in Archivo die 7 Ianuarii, Ponens decrevit.

III. GURCEN. – *Appellationis*, coram R. P. D. Parrillo.

Constare de duplici sententia conformi ad effectum appellationis in casu, die 10 Ianuarii, decreverunt Patres.

IV. MEDIOLANEN. – *Crediti*, coram R. P. D. Mannucci.

Cum a die 23 Apr. 1926 nullus actus processualis positus fuerit, instantiam appellationis esse peremptam, ad normam can. 1726, Ponens, die 25 Ianuarii decrevit.

V. BERYTEN. – *Separationis*, coram R. P. D. Mannucci.

Attenta actricis morte, et cum actio non transeat ad heredes (can. 1733) acta poni in Archivo, die 1 Februarii, Ponens decrevit.

VI. NOLANA. – *Nullitatis matrimonii ex capite vis et metus*, coram R. P. D. Mannucci.

Cum nullus actus processualis ab actore intra annum positus fuerit, ad appellationem prosequendam, instantiam esse peremptam, ad normam can. 1736, die 2 Februarii, Ponens decrevit.

VII. – VIENNEN. – *Nullitatis matrimonii ex capite defectus consensus et condicionis*, coram R. P. D. Guglielmi.

Ad normam can. 1736, cum per annum nullus actus processualis positus fuerit, instantiam esse peremptam, die 16 Februarii Ponens declaravit.

VIII. N.N. – *Nullitatis matrimonii ex capite impotentiae mulieris*, coram R. P. D. Quattrocolo.

Attenta Actoris renunciatione, acta reponi in Archivo die 12 Aprilis, Ponens decrevit.

IX. ATREBATEN. – *Nullitatis matrimonii ex capite conditionis appositae*, coram R. P. D. Florczak.

Ad normam can. 1736 instantia perempta declaratur (decr. d. 23 Maii).

X. N.N. – *Nullitatis matrimonii ex capite impotentiae mulieris*, coram R. P. D. Florczak.

Audito Vinculi Defensore, ad normam can. 1736 instantia perempta declaratur (dec. die 24 Maii).

XI. PANORMITANA. – *Nullitatis matrimonii ex capite vis et metus*, coram R. P. D. Parrillo.

Cum obtemperatum non fuerit decreto diei 2 Febr. h. a., ad normam can. 1850, Ponens, die 28 Maii, declarat actricis contumaciam, et peremptum ipsius ius ad causam prosequendam.

XII. LARINEN. ET THERMULARUM. – *Praecedentiae*, coram R. P. D. Parrillo.

Cum nullus actus processualis per biennium positus fuerit, ad normam can. 1736, instantiam esse peremptam, die 4 Iunii, Ponens declarat.

XIII. CREMONEN. – *Reiectionis libelli*, coram R. P. D. Parrillo.

Libellum in casu legitime fuisse reiectum, die 11 Iulii, Turnus decrevit.

XIV. NEAPOLITANA. – *Crediti et damnorum*, coram R. P. D. Massimi Dec.

Cum per annum nullus actus processualis a partibus positus fuerit appellatio, quae utrimque fuerat interposita, declaratur deserta, ita ut sententia rotalis, per appellationem oppugnata, in rem iudicatam transierit, ad normam can. 1736 (dec. d. 13 Augusti).

XV. GRATIANOPOLITANA. – *Nullitatis matrimonii ex capite defectus consensus*, coram R. P. D. Florczak.

Appellatio declaratur deserta (decr. d. 2 Octobr.).

XVI. N. N. – *Nullitatis matrimonii ex capite conditionis appositae contra bonum prolis*, coram R. P. D. Florczak.

Appellatio deserta declaratur (decr. diei 3 Octobr.).

XVII. STRIGONIEN. – *Nullitatis matrimonii ex simulato consensu*, coram R. P. D. Florczak.

Ad normam can. 1736, instantia perempta declaratur (Decr. die 4 Oct.).

XVIII. MONTISPESSULANI. – *Nullitatis matrimonii ex capite vis et metus*, coram R. P. D. Florczak.

Die 13 Octobris, instantia perempta declaratur.

XIX. RHEGINEN. – *Nullitatis matrimonii ex capite vis et metus*, coram R. P. D. Mannucci.

Cum anno superiore nullus actus processualis positus fuerit, die 29 Octobris, instantiam fuisse peremptam Ponens decernit.

XX. WRATISLAVIEN. – *Reiectionis libelli*, coram R. P. D. Mannucci.

Attento quod Orator, monitus die 13 Dec. 1927 causam proponi non posse nisi, ad normam can. 1903, nova per eum suppeditarentur documenta aut argumenta, nihil hucusque responderit, audito et consentiente Vinculi Defensore, Ponens, die 29 Octobris decrevit appellationem fuisse desertam, et acta causae reponenda.

XXI. ROMANA. – *Nullitatis matrimonii ex capite vis et metus*, coram R. P. D. Jullien.

Attento quod per annum et ultra nullus actus processualis positus sit, appellationem esse desertam, die 3 Novembris, Ponens declaravit.

XXII. ROMANA. – *Compromissi*, coram R. P. D. Grazioli.

Cum partes in causa, transactione inter ipsas inita litem finiendam censuerint, Ponens, audito Promotore iustitiae, attento et transactionem valde

opportunam fuisse et omnia in ea fuisse servata quae ad normam can. 1927 C. I. C. servanda erant, eandem transactionem ratam habet et acta causae in Archivo S. N. T. reponi iubet (Decr. d. 19 Novembr.).

XXIII. CESENATEN. – *Reiectionis libelli*, coram R. P. D. Morano.

Acceptata renuntiatione recursus, remittantur acta ad Tribunal primae instantiae (decr. d. 20 Novembr.).

XXIV. N. N. *Iurium super incidentalibus*, coram R. P. D. Massimi Dec.

Non esse locum appellationi contra sententiam Rotalem diei 7 Maii 1928, coram Patribus turnum proxime sequentem constituentibus propositae, Turnus decrevit die 12 Decembris.

XXV. ALBIEN. – *Proprietatis*, coram R. P. D. Parrillo.

Attento decreto diei 13 Augusti h. a. quo, ad instantiam actorum Dñae Vedel et Par. Vidal, novus et definitivus terminus concedebatur pro allegationum distributione, firmo decreto diei 25 Maii; attento quod actores nec allegationes exhibuerunt, nec graves et attendibiles adduxerunt causas pro novis terminis obtinendis, Ponens, audita altera parte et Rev. Promotore Iustitiae, declarat actores contumaces, et ad normam can. 1850 n. 1, peremptum eorum ius ad instantiam prosequendam (decr. d. 14 Decembr.).

Ex Cancellaria Sacri Tribunalis, 18 Ianuarii 1929.

L. ✠ S.

T. Tani, *Notarius*.

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA

MONITUM

DE RUSSIS AD CATHOLICAM FIDEM REDEUNTIBUS

Haud raro evenit ut aliquis e Russis extra patriam commorantibus sive clericus sive laicus, Dei adiuvante gratia, in sinum Ecclesiae Catholicae redeundi manifestet desiderium atque loci Ordinarium eiusve delegatum supplex adeat ut ad abiurationem et Fidei professionem in foro externo admittatur.

Ne in re tanti momenti faciliores se praebeant, praesertim si de personis sibi minime vel parum notis agatur, Ordinarii locorum monentur ut singulos casus huic Pontificiae Commissioni vel, ubi adsit, Apostolico Legato mature exponant, atque iuxta peculiares instructiones quae pro opportunitate ipsis traditae fuerint sese gerant.

Interdum non erunt oratores reiiciendi vel deserendi, sed prudenti sacerdoti commendandi qui ipsos catholicam doctrinam doceat eorumque mores et animum perscrutetur et vigilet.

Datum Romae, ex aedibus Pont. Commissionis pro Russia, die 12 mensis Ianuarii, anno 1929.

A. CARD. SINCERO, *Praeses.*

L. ✠ S.

Carolus Margotti, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 29 Gennaio 1929, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati e dei Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio sopra tre miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione del Venerabile Servo di Dio Claudio De la Colombière, sacerdote professo della Compagnia di Gesù, i quali vengono proposti per la sua beatificazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

13 Gennaio 1929. Monsig. Giovanni Smit, Vescovo tit. di Paralo; il Revmo P. Francesco d'Ambrosio, dei Minori Conventuali; il Revmo P. Ildebrando Calvani, dei Servi di Maria e il Revmo P. Cornelio Damen, della Congregazione del Ssmo Redentore, *Consultori della Sacra Congregazione di Propaganda Fide.*

16 » » Monsig. Bernardo Eras, *Consultore della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.*

24 » » Monsig. Ernesto Ruffini, *Consultore della Sacra Congregazione per gli Affari Ecclesiastici Straordinari.*

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

7 Luglio 1928. Monsig. Stefano Szymkiewicz, della diocesi di Premislia lat.

» » » Monsig. Giovanni Paszkiewicz, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Giovanni Kłos, della medesima diocesi.

4 Agosto 1928. Monsig. Enrico Waldhaus, dell'archidiocesi di Cincinnati.
» » » Monsig. Francesco A. Thill, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Roberto Marcello Wagner, della medesima archidiocesi.
29 » » Monsig. Gustavo Działowski, della diocesi di Culma.
» » » Monsig. Paolo Kirstein, della medesima diocesi.
24 Settembre » Monsig. Ignazio Chwirut, dell'archidiocesi di Leopoli lat.
» » » Monsig. Adautto Rocha, della diocesi di Botucatú.
7 Dicembre » Monsig. Ludovico Veltmann, della diocesi di Münster.
30 » » Monsig. Giulio Cardini, dell'archidiocesi di Camerino.
» » » Monsig. Achille Salvucci, della medesima archidiocesi.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

10 Luglio 1928. Il Sig. Agostino Retortillo y de Leon marchese de la Vega de Retortillo, della diocesi di Madrid.
29 Agosto » Il Sig. Giovanni Donimirski, della diocesi di Culma.
» » » Il Sig. Tommaso Komierowski, della medesima diocesi.

Cameriere d'onore in abito paonazzo di S. S.:

30 Dicembre 1927. Monsig. Giovanni Maggiori, della diocesi di Colle Val d'Elsa.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

29 Agosto 1928. Il Sig. Giuseppe Błochowiak, della diocesi di Culma.
» » » Il Sig. Luciano Pradzynski, della medesima diocesi.
24 Settembre » Il Sig. conte Adamo Stecki, della diocesi di Luceoria.

NECROLOGIO

23 Aprile 1928. Monsig. Agostino Gius. Callier, Vescovo di Haarlem.
7 Luglio » Monsig. Felice Del Sordo, Vescovo di Alife.
3 Ottobre » Monsig. Gaspare M. Michele Latty, Vescovo di Avignone.
15 Gennaio 1929. Monsig. Giuseppe Deitmer, Vescovo tit. di Sora.
16 » » Monsig. Domenico del Buono, Vescovo di Ruvo e Bitonto.
18 » » Monsig. Stefano Revesz, Vescovo tit. di Trebenna.
26 » » Monsig. Emanuele M. Vidal y Boullon, Vescovo di Tuy.

OFFICIUM MAIORIS HEBDOMADAE et Octavae Paschae a Dominica in Palmis usque ad Sabbatum in Albis, ***cum cantu.*** **Iuxta ordinem Breviarii, Missalis et Pontificalis romani.** ***Editio typica Vaticana,*** in-8°, nitidis characteribus nigris impressa, initiis paginarum affabre descriptis ornata, pp. VIII-640-30. *

Charta subtili non translucida.

In brochure.

Romae . . . . . L. 15 —
In Italia, vecturae pretio soluto » 17 —
Apud Exteros . . . . . » 19,60

Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra.

Romae . . . . . L. 21,50
In Italia, vecturae pretio soluto » 24 —
Apud Exteros . . . . . » 26,50

Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea.

Romae . . . . . L. 22,50
In Italia, vecturae pretio soluto » 25 —
Apud Exteros . . . . . » 27,50

— ***Editio typica Vaticana,*** in-8°, nitidis characteribus nigris impressa, initiis paginarum affabre descriptis ornata, pp. VIII-640-30. *

Charta indica. In brochure.

Romae . . . . . L. 20 —
In Italia, vecturae pretio soluto » 21,80
Apud Exteros . . . . . » 23,60

Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra.

Romae . . . . . L. 26,50
In Italia, vecturae pretio soluto » 28,30
Apud Exteros . . . . . » 30 —

Corio contectum, sectione foliorum aurea.

Romae . . . . . L. 35 —
In Italia, vecturae pretio soluto » 37 —
Apud Exteros . . . . . » 40 —

Missa in Dominica Palmarum ***cum cantu.*** **Accedunt Hora Tertia, Aspersio aquae benedictae et Benedictio Palmarum.** Excerptum ex **Officio Maioris Hebdomadae.** ***Editio typica Vaticana,*** pp. 64.

Charta subtili non translucida.

In brochure.

Romae . . . . . L. 3,50
In Italia, vecturae pretio soluto . » 4,30
Apud Exteros . . . . . » 5,10

Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra.

Romae . . . . . L. 8 —
In Italia, vecturae pretio soluto . » 8,80
Apud Exteros . . . . . » 9,60

Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea.

Romae . . . . . L. 9 —
In Italia, vecturae pretio soluto . » 9,80
Apud Exteros . . . . . » 10,60

In Triduo Sacro Maioris Hebdomadae. Officium et Missa ***cum cantu,*** excerptum ex **Officio Maioris Hebdomadae.** ***Editio typica Vaticana,*** pp. IV-240.

Charta subtili non translucida.

In brochure.

Romae . . . . . L. 8 —
In Italia, vecturae pretio soluto » 9 —
Apud Exteros . . . . . » 10,80

Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra.

Romae . . . . . L. 13 —
In Italia, vecturae pretio soluto » 14 —
Apud Exteros . . . . . » 15,80

Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea.

Romae . . . . . L. 14 —
In Italia, vecturae pretio soluto » 15 —
Apud Exteros . . . . . » 16,80

CANTUS PASSIONIS DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI secundum Matthaeum, Marcum, Lucam et Ioannem, Ssmi D. N. Benedicti XV Pontificis Maximi iussu restitutus et editus, ex editione authentica excerptus.

FASCICULUS I. – **Chronista.** ***Cantus Evangelii ad libitum.***
FASCICULUS II. – **Christus.**
FASCICULUS III. – **Synagoga.**

Editio in fol. min. (23×33), in charta manufacta et charactere rubro et nigro, in tres fasciculos divisa.

Romae . . . . . L. 15 —
In Italia, vecturae pretio soluto » 17 —
Apud Exteros . . . . . » 19 —

— Tres fasciculi, ***linteo anglico nigro seiunctim contecti, titulo aureo.***

Romae . . . . . L. 50 —
In Italia, vecturae pretio soluto » 55 —
Apud Exteros . . . . . » 60 —

Editio in-8° min., fol. 96, cum incisis imaginibus nigris.

Romae . . . . . L. 3,50
In Italia, vecturae pretio soluto . » 4,50
Apud Exteros . . . . . » 5 —

— ***Contectum partim pelle nigra partim linteo, sectione foliorum rubra.***

Romae . . . . . L. 10 —
In Italia, vecturae pretio soluto » 11,50
Apud Exteros . . . . . » 13 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
Le sette parole di Nostro Signore Gesù Cristo sulla Croce. In-8°, pp. 55 (gr. 50)	1,30	1,60	1,90

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "**Acta Apostolicae Sedis**" (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
Catechismo della Dottrina Cristiana pubblicato per ordine di Sua Santità Pio Pp. X. Un vol. di pp. VIII-136 e copertina (gr. 96), ed. 1927 .	1 —	1,30	1,00
— **Primi elementi della Dottrina Cristiana** tratti dal Catechismo pubblicato per ordine di Sua Santità Pp. Pio X, pp. 48 e copertina (gr. 35)	0,35	0,45	0,55
— **Preghiere** per il Santo Sacrificio della Messa con le **Formole da recitarsi in comune** tratte dai *Primi elementi della Dottrina Cristiana* pubblicati per ordine di Sua Santità Pio Pp. X, pp. 20. Copie cento (gr. 760)	15 —	16,50	18 —
Per ordinazioni non inferiori alle 50 copie, i Catechismi si spediscono franco di porto in Italia.			
VATTASSO M., **Rime inedite di Torquato Tasso.** Fascicolo primo. - 1915 (*Studi e Testi N° 28*), pp. 92, con 2 tavole in fototipia . . . . (A)	20 —	21 —	23 —
CARUSI E., **Lettere inedite di Gaetano Marini. I. Lettere a Guid'Antonio Zanetti.** - 1916 (*Studi e Testi N° 29*), pp. 61 . . . . . (A)	10 —	10,80	12 —
MERCATI G., **Se la versione dall'ebraico del codice Veneto greco VII sia di Simone Atumano arcivescovo di Tebe.** Ricerca storica. - 1916 (*Studi e Testi N° 30*), pp. 64, con 2 tavole in fototipia . (A)	15 —	16,50	18,50

BREVIARIUM ROMANUM

(totum) ex Decreto sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, *Pii Papæ X auctoritate reformatum*. - Quarta editio post typicam (1928).

Editum charta indica; altum mm. 176, latum 111, crassum 33, gramm. 750 pondo. - Paginae, qua typis impressae sunt, patent mm. 160 × 100.

Propria aliarum Dioecesium si quidem eadem forma foliorum ac Breviarium nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Breviario nostris curis et absque pretii augmento consuentur.

In *brochure* . . . . . L. 75 —
(A) *Volumen corio nigro contectum, nervis consutum, sectione foliorum rubra, cum signis, titulo, stigmate ac theca* . . . . . » 95 —
(B) *Idem. cum sectione foliorum aurea* . . . . . » 98 —
(C) *Idem. corio caprino primae selectionis* . . . . . » 115 —

NB. - Seminariis et Religiosis Communitatibus, pro certo numero exemplarium, imminutio pretii conceditur.

LUIGI GRAMATICA
CANONICO DI S. PIETRO

TESTO ATLANTE DI GEOGRAFIA ECCLESIASTICA

Franco di posta L. 150 —

Nelle 300 colonne di fittissimo testo e di tavole statistiche e nelle 24 carte geografiche, di cui otto doppie, l'Autore, che fu già direttore della *Rivista Illustrata dell'Esposizione Missionaria Vaticana*, ha riassunto i dati di fatto che servono ad offrire una idea concreta dell'episodio più importante della storia dell'universo: il diffondersi e lo stabilirsi della Chiesa nel mondo antico e moderno, nei paesi da secoli conquistati alla civiltà cristiana e nelle contrade che ultime risposero alla chiamata del padrone della mistica vigna: in altre parole la storia del crescere del masso misterioso visto in sogno da Nabucodonosor, e che dopo aver abbattuto l'immane colosso, simbolo dei regni e degl'imperi, crebbe in grande montagna e riempì il mondo intero.

Ai molti che credono alla Chiesa Cattolica l'Autore ha voluto dare la dimostrazione materiale della loro fede mostrando come realmente la Chiesa allarghi la sua ombra protettrice a tutti i popoli e a tutte le nazioni; come nelle varie contrade sia rappresentata e organizzata e come vi spieghi la sua attività salutare e santificatrice.

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis" (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).